

Inleiding van: De brief aan de Hebreëen (deel 1 van 4 delen)

www.bereanworkman.com

Onderwijs door: Richard Jordan

Het boek Hebreëen is de eerste van een aantal boeken in het Nieuwe Testament die deel uitmaken van wat wordt genoemd: De Hebreeuwse brieven. Ze worden ook wel "De Algemene Brieven" genoemd, en ik (Richard Jordan) noem ze de Besnijdenis Brieven, wat betekent dat ze geschreven zijn aan de besnijdenis, het volk Israël.

Deze boeken hebben een speciale status in de bijbel. Als u begrijpt hoe de bijbel is samengesteld en de Bijbel volgt op de manier waarop God zegt het te volgen (2Tim.2:15 recht gesneden) is de Bijbel niet zo moeilijk te begrijpen.

We hebben keer op keer gezien dat er drie fundamentele verdelingen in de bijbel zijn, Paulus noemt ze: "eertijds", "maar nu", en de "toekomstige eeuwen". Dat is het verleden, heden en de toekomst. In de verdeling van het "Eertijds" is het basiskenmerk het onderscheid tussen de besnijdenis en de voorhuid. Wanneer u komt naar de periode van "Maar nu" wordt dat onderscheid afgeschaft. In "de toekomstige eeuwen" komt dat onderscheid, tussen besnijdenis en voorhuid, weer terug.

De boeken van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes bevatten het verslag van de aardse bediening van de Heere Jezus Christus (dus terwijl Hij op de aarde was). Die boeken passen in de periode van Eertijds. Jezus Christus is gestorven, begraven, opgestaan en opgevaren naar de hemel. De Heilige Geest komt, zoals door de Heer beloofd was, op de apostelen. Het boek Handelingen, een overgangs boek, omvat de periode dat de Heilige Geest op de apostelen kwam tot aan de verandering in het programma; in de periode waarin wij nu zijn, in het "Maar nu", hebben we de brieven van de apostel Paulus, Romeinen tot en met Filemon.

De mensen noemen Genesis tot en met Maleachi het Oude Testament. Echter, wanneer u in het boek van Mattheüs komt, komt u vanuit het Oude Testament in een overgangsboek met de prediking van het evangelie van het Koninkrijk. Mattheüs spreekt met ons over de bediening die Johannes de Doper had, de bediening die Christus had en die de twaalf apostelen hadden. Mattheüs ziet uit naar de terugkomst van de Messias en het oprichten van Zijn koninkrijk. Hij vertelt over de toorn, de periode van verdrukking, de terugkomst van de Heer om Israël te verlossen en door Israël zal dan het heil van God uitgaan naar de Heidense volken. Mattheüs is een overgangsboek die ons afstand laat nemen van het programma van de Wet en de Profeten. Want de wet en de profeten waren tot Johannes.

"Matth.11:13: Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes toe geprofeteerd.

Vanaf Johannes de Doper wordt het Koninkrijk van God gepredikt.

Het boek Handelingen is een ander overgangsboek. De overgang is van het Koninkrijks Programma waar het volk Israël terzijde wordt gesteld (Handelingen 7) - de val van Israël – en het heil dat tot de Heidenen komt door de val van Israël, niet door hun koninkrijk, maar door hun terzijdestelling. Het programma van vandaag de dag wordt een verborgenheid genoemd, het maakt geen deel uit van het profetische programma. De mensen wisten toen nog niets over wat Christus vandaag aan ons bekend heeft gemaakt in de "Maar nu" periode.

Als we tot het boek Hebreëën komen, de eerste van de Hebreeuwse brieven, pakken we de draad weer op waar de boeken van het profetische programma gestopt zijn. Als u het zich kunt herinneren: de Bedeling van Genade is als een tussenzin in een zin. Een tussenzin in een zin die in zijn geheel kan worden weggelaten zonder dat de betekenis van de zin wordt aangetast.

Het programma van de Verborgenheid onderbreekt het Profetische programma. Het annuleert het profetische programma niet, maar stopt het voor een bepaalde tijdsduur. Wanneer het programma van de Verborgenheid ten einde is en we zijn opgenomen om bij de Heer in de hemel te zijn, dan wordt het profetische programma, dat werd onderbroken, weer opgepakt. Die mensen zullen dan een aantal boeken in de Bijbel hebben die niet beschikbaar waren voor de mensen van de Besnijdenis terug in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Die boeken, en het boek Handelingen, zullen niet genoeg voor hen zijn om te begrijpen wat er met hen zal gebeuren gedurende de tijd waarin zij leven. Ze zullen informatie nodig hebben betreffende de openbaring van de voorafgegangene Verborgenheid waarover ze niet konden lezen in de eerdere verslagen van het evangelie (Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes). Zij zullen moeten weten wat de Bedeling van Genade voor hen betekent en dat die informatie niet beschikbaar was in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

Daarom is het boek Hebreëën een boek dat u terug brengt naar het programma van het Nieuwe Verbond naar de "toekomstige eeuwen". Het brengt u van het Oude Testament en plaatst u in het Nieuwe Testament en het volledige begrip van wat dat Nieuwe Testament is in het licht van de voltooiing van de openbaring van het kruiswerk van Christus, aan en door de Apostel Paulus gegeven.

Dus wil ik u laten zien hoe deze boeken ingepast moeten worden. In deze Hebreeuwse brieven is de "middelmuur des afscheidsels" (Ef.2:14) weer op zijn plaats en daarom passen deze brieven duidelijk in "De toekomstige eeuwen". Deze boeken pakken het programma van God precies weer op waar het was toen God het profetische programma stopte. Ze zijn geschreven aan de mensen die hun programma onderbroken was en ze zijn in precies dezelfde geestelijke positie waarin de besnijdenis gelovigen waren voor de onderbreking van het programma. Wanneer u begint te begrijpen waar deze boeken inpassen zult u begrijpen waarom deze boeken andere dingen leren en het verschil zien in de boodschap, voor hen, om gered te worden.

In de periode van de Grote Verdrukking komt Israël in een parallele situatie terecht waar ze was in het boek Handelingen. Wanneer u Israël in dit boek vindt dan vindt u dat een overblijfsel is verstrooid.

"Hand.2:5: En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn.

Hier zijn een aantal van deze vrome mannen die naar Jeruzalem waren gegaan die het tijd element, het Joodse tijdschema, begrepen en hetgeen er gaande was. Zij begrepen dat de 69e week van Daniël 9 tot een einde kwam, waardoor ze hun thuisland, waarnaar ze waren verstrooid onder de heidenen, verlieten en naar Jeruzalem gingen.

"Hand.2:6-12: 6 En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. 7 En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die daar spreken,

Galileers? 8 En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn? 9 Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie, en Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie. 10 En Frygie, en Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten; 11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken. 12 En zij ontzetten zich en werden twijfelmoedig, zeggende, de een tegen den ander: Wat wil toch dit zijn?

Deze mensen waren uit al die verschillende landen naar Jeruzalem gekomen voor het feest van het Pascha en Pinksteren. Ze woonden in al die verschillende landen en zij verzamelden zich in Jeruzalem. Israël was verstrooid (verspreid) onder de Heidense volkeren. Als Petrus deze mensen begint uit te nodigen, nadat hij tegen hen heeft gepredikt, zegt hij in vers 39:

“Hand.2:39: Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal.

Dat "allen die daar verre zijn" is **niet** een verwijzing naar de Heidenen, het is een verwijzing naar Israël dat verstrooid is onder de Heidense volken.

U zult in hoofdstuk 8 lezen dat zelfs de Joden, die gered werden en deel werden van de Kleine Kudda, verspreid werden.

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn (Stefanus) dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

Er werden in die tijd slechts 12 gelovigen achtergelaten in de stad Jeruzalem. De rest werd verstrooid. Er is een verstrooiing van het overblijfsel naar de vier winden des hemels.

In Jakobus, één van de Hebreeuwse of Besnijdenis brieven, zult u lezen dat hij aan deze mensen, die verstrooid waren, schrijft.

Vergelijk dat met 1 Petrus 1 en u zult zien dat ook Petrus schrijft aan de verstrooide kudde:

“1Petr.1:1: Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie, (...verstrooid onder de Heidenen).

Daarom, wanneer u Israël ziet in het boek Handelingen, (zowel het volk als het overblijfsel) is dat in een situatie waarin ze verstrooid zijn. Dat is precies de situatie waarin Israël zal zijn in de periode van de Grote Verdrukking. Er zal een klein overblijfsel in Jeruzalem zijn, maar de grote massa van hen, zowel van het overblijfsel als van het volk, zal verspreid worden onder de volken van de aarde.

“Lukas 21:20-22: 20 Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. 21 Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. 22 Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is.

Ik begrijp dat deze passage in het algemeen wordt gebruikt als een verwijzing naar het jaar 70 na Christus en de verwoesting van de Tempel van Jeruzalem en daarmee de verwoesting van

de stad Jeruzalem. Echter is vers 22 heel duidelijk dat het jaar 70 na Christus niet hetgeen is wat hier wordt behandeld. In feite heeft 70 n. Christus hier helemaal niets mee te maken. Wat hier wordt behandeld is de Grote Verdrukking - de "dag van wraak", waarin aan alle dingen die God had voorzien, dat hij zijn toorn en wraak zou zenden, zullen worden vervuld. Dat gebeurde niet in 70 na Christus. Alle dingen die geprofeteerd zijn zullen gebeuren, maar de toorn en de wraak van God hebben nog niet plaats gevonden. Christus keek vooruit naar de periode van de Verdrukking.

“Lukas 21:23-24: 23 Doch wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk. 24 En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevangelijk weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.

Elk stukje hiervan kan gevonden worden in het boek Openbaring. U kunt dat lezen in de hoofdstukken 11 en 12 van het boek Openbaring waar we zien dat de stad vertrappt wordt door de Heidenen, 42 maanden. Dit verwijst naar de Verdrukking, wanneer het volk Israël als gevangenen zullen worden weggevoerd onder alle volken. De vijfde cyclus van oordeel over Israël, in Leviticus 26 en Deuteronomium 28, is nationale deportatie/wegvoering. Dat is hoe u Israël ziet (als volk) in het boek Handelingen en tijdens de Verdrukking; verspreid onder de Heidenen volgens de vijfde cyclus van het oordeel. Wanneer u de Besnijdenis Brieven leest - Hebreëen tot en met Openbaring - is het aan mensen geschreven in het licht van hen die verspreid zijn in een parallele situatie, de Periode van Verdrukking, als in het boek Handelingen.

Niet alleen is het volk Israël verstrooid, maar het is in een corrupte en opstandige staat zowel in het boek Handelingen als in de Verdrukking. U kunt het boek Handelingen niet lezen zonder op te merken dat het volk Israël in een opstandige toestand is, verdorven voor Gods aangezicht.

“Hand.4:8-11: 8 Toen zeide Petrus, vervuld zijnde met den Heiligen Geest, tot hen: Gij oversten des volks, en gij ouderlingen van Israel! 9 Alzo wij heden rechterlijk onderzocht worden over de weldaad aan een krank mens geschied, waardoor hij gezond geworden is; 10 Zo zij u allen kennelijk, en het ganse volk Israel, dat door den Naam van Jezus Christus, den Nazarener, Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond. 11 Deze is de Steen, Die van u, de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des hoeks geworden is.

Deze religieuze leidlieden, de leiders en de oudsten van Israël, moesten de bouwers van de natie zijn, het in het land opbouwen van de leer en de waarheid waardoor ze zouden wandelen in de waarheid van God. In plaats van dat te doen waren ze bedorven. Het maakt niet uit hoe oud we zijn, we moeten in ons leven waarheid opbouwen. Mensen houden meer van hun eigen standpunt dan van de waarheid. Ze houden van religie, waar God niet in is geïnteresseerd. "Uw Woord is Waarheid" is nodig wil er enige stabiliteit bestaan. Hier doen de religieuze leiders van Israël wat religieuze leiders altijd doen, het bouwen van een leugen in de mensen. Het resulteert er in dat ze verdorven worden, te gronde gericht worden door hun tradities. Ze "verachten" "het hoofd des hoeks." (Vers 11)

De reden dat het volk Israël de Heere Jezus Christus, toen hij kwam, niet herkende was omdat de leiders van Israël het volk niet hadden geleerd om te wandelen door geloof. Als ze

onderwezen waren in het woord van God hadden ze toen “het Woord van God” kwam hem herkend.

“Markus 7:7: Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen;

Dat betekent dat de erediensten die deze mensen hielden waardeloos waren. Het was tevergeefs. Het woord “tevergeefs” betekent leeg; waardeloos; van geen waarde. Het is ijdelheid. Hier hebben we het over een groep mensen die samenkwamen, die God aanbaden; die hun bijbels meedroegen en geschriften citeerden en spraken over God. Jezus zei dat het geen waarde had. Ze hadden net zo goed kunnen gaan vissen! Ik weet dat dat sterk is uitgedrukt, maar ik heb het niet gezegd; Jezus zei het.

“Markus 7:8-9: 8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij de inzettingen der mensen, als namelijk wassingen der kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen doet gij vele. 9 En Hij zeide tot hen: Gij doet zeker Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt onderhouden.

“Markus 7:13: Makende alzo Gods woord krachteloos door uw inzetting, die gij ingezet hebt; en vele dergelijke dingen doet gij.

In plaats van te wandelen door geloof, hielden deze mensen van religieuze tradities, het verrichten van rituelen met de bijbehorende gewaden, vaten en andere dingen die nodig zijn om hun ceremonies uit te voeren. Het probleem was dat ze Gods waarheid hadden bedorven. Religie corrumpeert altijd Gods waarheid. Het Christendom is geen religie. Dat is de reden waarom Genade Gelovigen geen godsdienst uitoefenen en ze moeten religies niet steunen. Christendom is een leven dat niets te maken heeft met religie. Als mensen zeggen: "Zo en zo doet religie," beseffen ze niet dat "religie" iemand naar de hel zal sturen als hij sterft. Geestelijk gesproken heeft religie geen waarde voor de mens. Het is het leven van Jezus Christus dat de christen heeft. De Christen houdt niet van veel ceremonies, en ook doen we een heleboel andere dingen niet, we kunnen God niet behagen met religie. Hij geeft ons zijn leven.

“Rom.6:23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

“1Petrus 1:18: Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen overgeleverd is;

Ik zag onlangs een groep mannen op TV bestaande uit een katholieke priester, een anglicaanse priester, een presbyteriaan, een Baptist, een Methodist en een charismatische prediker die probeerden de dialoog met elkaar aan te gaan. Ze wilden niets onaardigs van elkaar zeggen, wrongen zich in allerlei bochten om maar aardig te zijn voor elkaar. Als ze niet op de televisie zouden zijn is het te verwachten dat ze elkaar aan zouden vallen over ieder zijn overtuigingen. U kunt elke groep religieuzen mengen; het resultaat is altijd hetzelfde. Deze groep probeerde echter aardig voor elkaar te zijn op de televisie. Dus, iemand zou iets zeggen en een ander zou antwoorden: "Nou, in onze traditie... Een ander persoon zou meedoen door te zeggen: met "Uw traditie is dat, maar onze traditie is....". Wat een getuigenis! Ze realiseerden zich niet eens wat ze zeiden!

Dat is het wat Israël is overkomen. God gaf slechts één religie in de menselijke geschiedenis, en hij gaf het aan het volk Israël, die het geloof ontvingen dat God hen gaf door Mozes en ze maakten het vervolgens tot de religie van de Jood. Daarom was, in het boek Handelingen, het volk Israël in een bedorven staat van rebellie; blind en doof voor de waarheid van God. Dat is precies dezelfde staat die u in Israël vindt in de periode van de grote Verdrukking.

De brieven Hebreeën tot en met Openbaring zijn aan deze mensen geschreven tijdens de periode van het boek Handelingen in het licht van hun programma, ze zullen leerstellig precies passen bij de behoeften van de mensen in de Verdrukking. Sprekende over deze 70ste Week van de geschiedenis van Israël heeft Daniël gezegd:

“Daniël 11:30-33: 30 Want er zullen schepen van Chittim tegen hem komen, daarom zal hij met smart bevangen worden, en hij zal wederkeren, en gram worden tegen het heilig verbond, en hij zal het doen; want wederkerende zal hij acht geven op de verlaters des heiligen verbonds. 31 En er zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het heiligdom ontheiligen, en de sterkte, en zij zullen het gedurige offer wegnemen, en een verwoestenden gruwel stellen. 32 En die goddelooslijk handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen; maar het volk, die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zullen het doen. 33 En de leraars des volks zullen er velen onderwijzen, en zij zullen vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenis en door beroving, vele dagen.

In 2 Thessalonicenzen wordt ons verteld dat de antichrist in de tempel zal zitten en zichzelf tot God uitroepen. Hij zal in de tempel gaan beweren dat hij de Here Jezus Christus is, de Messias van Israël. Dan zal Israël, verdorven en blind voor de waarheid, neervallen en hem aanbidden. Het is Israël die de tempel bedient. Als ze in een verdorven, opstandige staat verkeren, zullen ze worden verleid door de geest van de antichrist die zal opereren om het volk te overtuigen om niet te geloven in de Heere Jezus Christus. Inplaats daarvan zullen ze de leugen geloven. De Antichrist zal Israël vleien met tot gevolg dat Israël hem geloofd en volgt en deel gaat uitmaken van zijn programma.

“Mark.13:22: Want er zullen valse christussen, en valse profeten opstaan, en zullen tekenen en wonderen doen, om te verleiden, indien het mogelijk ware, ook de uitverkorenen.

Als u een wonderbaarlijke demonstratie van iets ziet betekent dat niet dat God het deed! De charismatische beweging, die alle confessionele grenzen overschreden heeft (een wonderbaarlijk voorval op zich) toont tekenen en wonderen en is enorm gegroeid. Jezus identificeert dezen als valse profeten die tekenen en wonderen voortbrengen door satanisch beleid - niet door God.

De enige manier om te vertellen dat God iets doet is om te lezen of hetgeen Hij heeft gezegd, Hij ook aan het doen is. Als Hij heeft gezegd dat hij iets niet doet in de Bedeling der Genade, en u ziet iemand die dat wel doet, dan weet u tenminste wie het niet doet. Dan weet u dat het niet van God is. U weet misschien niet eens wie het teken of het wonder doet maar u moet weten wie het niet doet.

De geest van verleiding, door de antichrist, in de Verdrukking zal zo groot zijn dat het zelfs probeert om het gelovige overblijfsel van Israël te verleiden.

Dat is precies de situatie waar deze besnijdenisbrieven op aansluiten.

“1Joh.2:18: Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen, dat het de laatste ure is.

Dat wat Christus heeft voorzien, wat zou komen tijdens de Verdrukking, was er ook toen Johannes de eerste brief, 1 Johannes, schreef. Ze waren in precies dezelfde staat waarmee ze zullen worden geconfronteerd in de Verdrukking.

“1Joh.4:1: Geliefden, geloof niet een iegelijken geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld.

Dit vers spreekt over sommige predikers. De manier waarop u de geest van een prediker kunt beoordelen is door te luisteren naar de woorden die uit zijn mond komen. Denk aan wat Paulus zei:

“1Kor.14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

Laten de woorden die uit zijn mond (van de prediker) komen de woorden zijn die we in het Woord van God lezen. Als u naar vers 1 kijkt, kunt u zien welke geesten het zijn. (1 Joh. 4: 1) Valse profeten. Waar werken de geesten? In de profeten.

“1Tim.4:1: Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen,

De verleidende geesten zijn predikers die duivelse leer onderwijzen in een poging om de mensen te verleiden. Het is niet het beeld dat de mensen vandaag de dag hebben van demonen. De mooiste manier waarop ik het kan zeggen is dat dit domme ideeën zijn die de mensen hebben, het is gewoon sensatiezucht of bijgeloof. Er waren een keer een aantal mensen in een kerk die hoorden de prediker onderwijzen over de duivel en demonen. Toen later een echtpaar, die er geweest waren, naar hun huis gingen en het licht aan deden, brandde de lamp door met een “pop!”. Ze renden bang weg en wilden, tot de volgende dag, niet terug gaan omdat ze dachten dat een demon achter hen aan was gekomen. Dit waren intelligente en goed opgeleide mensen van de twintigste eeuw. Als de brieven, die ik krijg, komen met vragen over demonen en demonische activiteiten is dat een indicatie dat veel Christenen er vandaag de dag mee bezig zijn. Echter spreekt dit vers (1Joh.4:1) over "beproeft de geesten", dat heeft te maken met het luisteren naar de woorden die uit de mond van een prediker komen om te controleren of zijn woorden overeenstemmen met het Woord van God. De enige manier om niet te worden verleid is door u bij de leer van de Bijbel te houden. Dat is de reden waarom 1 Johannes is geschreven omdat de Hebreeën onder de verleiding van satanische krachten zullen komen.

“1Joh.4:2-3: 2 Hieraan kent gij den Geest van God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God; 3 En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.

Net zoals de mensen, aan wie Johannes schreef in de periode van het boek Handelingen, de verleidelijke bediening van het kwaad van de tegenstander moesten ondergaan, heeft Johannes ze uitgerust om te kunnen bepalen of dit al dan niet verleidende geesten zijn of het getuigenis van de Geest van God, (of ware gelovigen of valse belijders), zo worden ook de

mensen in de periode van Verdrukking met hetzelfde probleem geconfronteerd. Daarom worden ze uitgerust met het boek van 1 Johannes om te kunnen beoordelen.

In het boek Handelingen worden de Besnijdenis gelovigen geconfronteerd met een groot probleem, ze moesten de tempel, waar ze begonnen waren om te aanbidden, verlaten.

“Hand.6:7: En het woord Gods wies, en het getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem zeer; en een grote schare der priesteren werd den gelove gehoorzaam.

Er waren veel mensen die uit het Joodse priesterschap kwamen. Toen Paulus naar Jeruzalem ging, in Handelingen 21, werd hij daar begroet door Jacobus en al de ouderlingen:

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

Deze Joodse Besnijdenis gelovigen waren nog steeds betrokken bij het Programma van de Wet. Ze aanbaden nog steeds in de tempel. Ze moesten worden onderwezen en zijn onderwezen (Hebreeën) over de noodzaak om niet gevangen genomen te worden in het Judaïsme van het Oude Verbond. Ze moesten de rituelen, de riten en ceremonies, van de oude Wet van Mozes, verlaten en naar de beschikbare realiteit van het Nieuwe Verbond gaan.

“Hebr.8:13: Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

“Hebr.13:10-14: 10 Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten, die den tabernakel dienen. 11 Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd in het heiligdom door den hogepriester, derzelve lichamen werden verbrand buiten de legerplaats. 12 Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden. 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. 14 Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.

Als we door de brief aan de HEBREEËN gaan zullen we zien dat de hele kwestie is het uitleggen en motiveren van de gelovigen in Israël om niet terug te gaan naar het Mozaïsch systeem van het Oude Verbond, maar de tempel te verlaten, het Jodendom verlaten en naar Christus te gaan. Dus het Oude Verbond verlaten en naar het Nieuwe Verbond gaan die Christus zal inhuldigen wanneer Hij terugkeert. Ze worden, in de brief aan de Hebreeën, ernstig gewaarschuwd om niet terug te gaan naar het Oude Verbond. Ze worden ook gemotiveerd, door alles wat Jezus Christus is en doet, om door te gaan naar het Nieuwe Verbond; om de schaduw te verlaten en naar de realiteit te gaan. De nieuwe en levende weg. De volmaaktheid die in de Heere Jezus Christus is. Richt uw ogen op de Heere Jezus Christus; Hij is degene met de meerdere hoogwaardige heerlijkheid; het hogere alternatief dan de engelen, Mozes, Aaron, Jozua, omdat Hij een beter offer, een beter verbond en betere beloften heeft. En hen waarschuwen tegen het terugkeren en hen motiveren om verder te gaan. Dat is wat deze mensen, in de brief aan Hebreeën, nodig hebben in de tijd van de Grote Verdrukking, omdat de tempel dan zal zijn herbouwd. Al die oude offers, van het systeem van de Wet van Mozes, zullen worden hersteld in de periode van de Verdrukking.

Henry Oppenheimer was een oude orthodoxe Jood uit Selma, Alabama die ik soms bezocht. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verborg Henry zich overdag voor de nazi's in sloten en

duikers onder de wegen. 's Nachts verborg hij zich op de zolder van een Belgische familie. Dit deed hij drie jaar lang voordat hij uiteindelijk naar de Verenigde Staten vluchtte. Hij was de enige orthodoxe Jood in het hele gebied van Selma, Alabama en ik heb hem leren kennen. We werden goede vrienden. Als ik iets over het Hebreeuws moest weten (ik was nooit in staat om Hebreeuws te leren) nam ik mijn Hebreeuwse Bijbel mee naar Henry en hij pakte zijn, zelfde, Hebreeuwse bijbel. Zijn Hebreeuwse bijbel is net als de King James Bijbel; alleen in een andere taal. Hij mocht graag studeren in het Oude Testament en leerde me daar veel over. Ik probeerde soms om met hem te praten over de Heere Jezus Christus en hij zei dan: "Laten we niet over Jezus praten".

Op een dag beschreef ik hem de persoon die op een dag Jeruzalem over zou nemen, de tempel zal herbouwen en de dierenoffers, van het Mozaïsch systeem, opnieuw instellen. Het priesterschap van het Levitische systeem zal voor dat doel worden hervat. "Henry," zei ik, "Je bent een moderne Amerikaan van de 20e eeuw. Als ze daar de volgende week beginnen met dierenoffers, zou je in een vliegtuig stappen om daar heen te gaan om een dierenoffer te brengen?". Hij dacht enige ogenblikken na over mijn vraag. Uiteindelijk keek hij me aan en zei: "Ja".

Ik viel bijna van mijn stoel toen hij dat zei! Ik had nooit gedacht dat iemand zoiets zou doen. Zeker niet een verlichte Amerikaan uit de twintigste eeuw! En toch is dat precies waarmee ze zullen worden geconfronteerd tijdens de periode van de Verdrukking.

Toen ik Henry vroeg: "Wie is de man die dat doet?", antwoordde hij: "Dat is mijn Messias." "Nee, Henry. Dat is de valse". Ik had hem niet Jezus Christus beschreven maar de antichrist. Dus tijdens de Verdrukking zullen de Joden zien dat de tempel herbouwd is en er dierenoffers gebracht worden en ze zullen in de verleiding komen om daarheen te gaan en er aan deel te nemen. De druk op hen zal sterk zijn. De boeken Hebreeën tot en met Openbaring zijn geschreven om hen te waarschuwen en te motiveren betreffende de waarheid.

Een ander punt is de vertraging in het profetische programma. De vertraging bij het startpunt van het programma van het Koninkrijk. De lankmoedigheid van God tijdens de Bedeling van Genade zal moeten worden uitgelegd aan deze mensen, zodat ze kunnen begrijpen waarom het Koninkrijk nog niet gekomen is. De Joden in de Verdrukking zullen toch enigszins moeten begrijpen waarom, gedurende tweeduizend jaar, hun programma nog niet is vervuld. Dat is precies wat er gebeurt, in Handelingen 10 met Petrus, toen hij naar Cornelius werd gezonden en hij zei:

"Hand.10:28: En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten.

Petrus leerde, in zijn ervaring met het huis van Cornelius, dat God het programma had veranderd. Hij begreep niet wat er was veranderd, of waarom het was veranderd. Hij kwam oog in oog te staan met de realiteit dat zijn programma niet zo zou gaan zoals hij had gedacht en dat er een verandering op komst was. Later, in Handelingen 15, toen Paulus naar Jeruzalem ging, legde hij aan de apostelen uit wat die verandering was, en ze keurden het goed. En in vers 9 verklaart Petrus de verandering:

"Hand.15:9-11: 9 En (God) heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof. 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den

hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen? 11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij.

Petrus begreep hier dat het niet langer zo was dat de Heidenen gered moesten worden op dezelfde wijze als de Joden, maar het was nu zo dat de Joden gered konden worden zoals de Heidenen gered werden. Hij begreep de verandering in het programma.

In Handelingen 18:24-28 vindt u Apollos die niets anders wist dan de doop van Johannes. Hij kwam naar Priscilla en Aquila's huis en ze namen hem tot zich:

“Hand.18:26: En deze (Apollos) begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit.

Wat gebeurde er? Ze maken Apollos de verandering bekend met betrekking tot het programma. Er waren mensen in de Handelingen periode voor wie het nodig was om te worden bijgepraat met betrekking tot de verandering van Gods programma en hoe ze daar mee om moesten gaan. II Peter 3 doet dat; in feite is het de hoofdlijn in dit boek.

“2Petrus 1:16: Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van onze Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit.

“We hebben niet tegen jullie gelogen toen we u verteld hebben over het koninkrijk dat zou komen. We hebben het gezien en het Woord van God bevestigt het". Welnu, waarom is het dan nog niet gekomen? Hij legt het “waarom” uit in hoofdstuk drie.

“2Petrus 3:3-4: 3 Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen, 4 En zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van dien dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping.

Hij legt het verder uit in vers 9:

“2Petrus 3:9: De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

Herinnert u zich wat Paulus heeft gezegd?

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Het voorbeeld voor de Bedeling van Genade is lankmoedigheid.

Wat is de lankmoedigheid in het geval van Petrus?

“2Petrus 3:15: En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft;

Petrus zegt, als u lankmoedigheid wilt begrijpen, Paulus legt het uit.

De mensen in de periode van de Verdrukking zullen uitleg nodig hebben waarom het zo lang heeft geduurd voordat hun programma uitgevoerd zou worden. De boeken van Hebreëen tot en met Openbaring zullen voorzien in de uitleg betreffende de vertraging in het komen van het Koninkrijk naar de aarde, en over de lankmoedigheid van God. Die boeken zullen hen ook uitleggen wanneer het Koninkrijk rechtmatig in werking zal zijn.

In Jesaja 42:1 zien we de **eerste** komst van Christus.

“Jes.42:1: Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.

Toen hij voor de eerste keer kwam, kwam hij als de Knecht des HEEREN. Hij is de uitverkorene Gods, *“in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft!”*. Toen hij werd gedoopt door Johannes kwam de Heilige Geest op hem in de vorm van een duif en een stem sprak uit de hemel:

Matth.3:17: ... ..Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!

Als u verder leest in Jesaja 42 dan ziet u de bediening van Christus. Er is een verwijzing naar Mattheüs 3:12. We zien de **tweede komst** van Christus in vers 13 van Jesaja 42:

“Jes.42:13-14: 13 De HEERE zal uittrekken als een held; Hij zal den ijver opwekken als een krijgsman; Hij zal juichen, ja, Hij zal een groot getier maken; Hij zal Zijn vijanden overweldigen. 14 Ik heb van ouds gezwezen, Ik heb Mij stil gehouden en Mij ingehouden; Ik zal uitschreeuwen, als een, die baart, Ik zal ze verwoesten, en te zamen opslokken.

(Lankmoedig; geduldig gedurende lange tijd; maar Ik kom nu en zal mijn vijanden vernietigen). Waarom heeft God zo lang gewacht? Omdat Hij eerst een ander doel had te vervullen en dat doel is te vinden in de brieven van Paulus. Daarom nogmaals, deze boeken, Hebreëen tot en met Openbaring, zijn geschreven voor de verlichting en aanmoediging van deze Christen Joden die door de Grote Verdrukking gaan in een parallelle situatie als de Christen Joden in de Handelingen periode. Vandaar dat deze boeken leer bevatten voor de heiligen in de periode van de Verdrukking.

- Hebreëen gaat over geloof gefundeerd in de betere inhoud van het Nieuwe Verbond.
- Jakobus gaat over werken. Geloof gaat naar volwassenheid en perfectie door werken.
- 1 Petrus gaat over de hoop die verder kijkt dan het vuur van de verdrukking.
- 2 Petrus gaat over groei in de dan bij hen aanwezige waarheid.
- De brieven van Johannes gaan over de waarheid; hoe onderscheid te maken tussen waarheid en dwaling.
- Judas gaat over het strijden voor de waarheid.
- Openbaring - regeren met God.

Hebreeën deel 2 van 4 delen

Op dit punt aangekomen zijnde hebben we gezien dat de boeken Hebreeën tot en met het boek Openbaring passen bij de periode van **de komende eeuwen**. Ze zijn geschreven aan iemand terug in de Handelingen periode wiens situatie parallel liep met hetgeen deze Besnijdenis gelovigen gaan ondervinden in de periode van Verdrukking.

Deze boeken worden in uw Bijbel weergegeven op een vergelijkbare manier zoals de brieven van Paulus er voor ons zijn. In de brieven van Paulus is een plan voor de opbouw van de gelovige. Paulus vertelt ons dat Christus ons heeft gegeven de profeet, de voorganger, de leraar, de evangelist - tot de volmaking van de heiligen tot het werk van de bediening, tot opbouw van het Lichaam van Christus. Zie Ef.4:11-12.

*“Ef.4:11-12: 11 En Dezelfde **heeft gegeven** sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; 12 Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw des lichaams van Christus;*

Er is een bediening van opbouw die vandaag de dag moet worden uitgevoerd. De bediening betreffende de leer aangaande het Woord van God is bedoeld om de heiligen te volmaken; de heiligen tot volwassenheid te brengen. De volwassen heilige moet dan het werk van de bediening gaan vervullen. Eén van de grootste problemen van vandaag de dag is het aantal onvolwassenen in de Christenheid waardoor babies proberen het werk van volwassen Christenen te doen. Als iemand vandaag wordt gered is het eerste wat de mensen doen is ze aan het werk zetten voor Jezus. . . wat betekent dat ze aan het werk worden gezet voor de kerk organisatie. De meeste predikanten rennen van de ene persoon naar de andere en proberen hen te motiveren om door te gaan. **De motivatie moet komen van de Geest van God door middel van de juiste leer.** Het antwoord hier op is, wanneer iemand pas is gered, om de interesse en motivatie te gebruiken om hen te leiden naar volwassenheid door middel van het bestuderen van het Woord van God. Dan zullen ze worden uitgerust om te dienen in de bediening voor het opbouwen van de heiligen.

De bijbel is een omslachtig boek en kan intimiderend zijn voor een nieuwe gelovige. We moeten hen begeleiden zodat ze de Bijbel op de juiste manier bestuderen. Dat is waar het “recht snijden” (2Tim.2:15) over gaat. Het is de manier waarop God zegt het te doen en hij weet er meer over dan ik!

*“2Tim.2:15: **Benaarstig u**, om uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.*

King James Bible: *“2Tim.2:15: **Study** (studeren) to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.*

U zegt: "Paulus, u zei dat ik recht moet snijden, leert u me dan hoe dat moet". Kijkt u dan in zijn geschriften om te zien hoe hij zegt het te doen. Zie Ef. 2:7,11-12 en13.

“Ef.2:7; 11; 13: Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.....11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; 12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen

*van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. 13
Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed
van Christus.*

Vervolgens zegt u: "Paulus, ik ben er achter gekomen waar mijn leer te vinden is. Maar u zegt dat ik een volmaakt heilige moet worden. Vertel me hoe ik dat moet doen".

Paulus geeft ons een plan. Hij vertelt ons om bepaalde informatie eerst te leren, (het fundament-1Korintiërs 3:11-15.) daarna, in tweede en derde instantie andere informatie.

"1Kor.3:11-15: 11 Want niemand kan een ander fundament leggen, dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus. 12 En indien iemand op dit fundament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen; 13 Eens iegelijks werk zal openbaar worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks werk is, zal het vuur beproeven. 14 Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. 15 Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur.

Paulus waarschuwt ook voor de fouten die mensen maken. Zodra u dat begrijpt – heeft u volwassenheid bereikt. Heeft u zichzelf ooit afgevraagd of u de volwassenheid heeft bereikt? Ik heb jaren geleden geleerd dat je, het maakt niet uit wie u bent, op sommige gebieden van uw leven een expert bent. Op bepaalde gebieden van uw leven weet de persoon die naast u zit er meer over dan uzelf. De meest intelligente persoon die u kunt noemen, is op bepaalde gebieden zeer onwetend. Niemand kan alles weten over alles.

Dit geldt ook in het huwelijksleven, in uw kerkewerk, op uw werk, of het opvoeden van kinderen, enz. Als u zichzelf in een positie van leiderschap bevindt en anderen wilt leren om uw voorbeeld te volgen, vindt dan enige gebieden in hun leven waar ze uw leider zijn en volg hun advies op. Ondervindt wat het is om een volgeling te zijn door het volgen van een bepaald gebied in hun leven waar ze in uitblinken. Door dat te doen, zult u ze onderwijzen om uw leiderschap te volgen in het gebied waar u in uitblinkt. Hoe weet u wanneer u geestelijke volwassenheid heeft bereikt?

Als u piano kunt spelen? Wanneer u in het openbaar kunt gaan staan en vloeiend spreken? Als u de sterren van de hemel kunt bidden en de zegeningen van God afroept? Wanneer u veel geld kunt geven? Als u zielen kunt winnen of een grote prijsvraag wint? Wanneer u ieder van Davids jongens bij naam kunt noemen en wie hun moeder was? Er zijn mensen die genieten van hun Bijbelkennis omdat ze vragen als deze kunnen beantwoorden. Ze kunnen niet uitleggen wat rechtvaardiging is of wat verzoening is; of wie Paulus was, of wat de onderscheiden bediening en de boodschap is die gegeven is aan Paulus. Toch konden ze u alle informatie geven over David's familie. Dat is geen volwassenheid. Hoe weet ik dat?

Want er wordt een leer in uw Bijbel uiteengezet die u vertelt wat volwassenheid is. U kunt weten wanneer u het heeft bereikt of wanneer u het niet heeft bereikt. Paulus geeft ons een ontwerp voor de opbouw van de gelovige. Ga er doorheen en krijg de Goddelijke opbouw volgens de bedeling die God vandaag voor ons heeft en dan komt u er. Dan kunt u goed functioneren op basis van de gezonde leer, ingegeven door Gods genade.

Dat ontwerp is te vinden in de brieven van Paulus en wel op de manier waarop ze in de bijbel geplaatst zijn: Romeinen tot en met Filemon. . . in canonieke orde. Er zijn mensen die gezegd

hebben dat deze boeken niet in die Bijbelse volgorde horen te staan. Ze denken dat ze geplaatst hadden moeten worden in de chronologische volgorde waarin ze werden geschreven. Wanneer je iemand dat hoort zeggen, neem beide vingers en steek ze in je oren en duw hard, en laat ze daar totdat u zeker weet dat die persoon over iets anders praat! Wat ze je vertellen heeft geen relatie met iets dat nauw verwant is aan geestelijk inzicht. Dat komt omdat de Almachtige God niet alleen het Woord van God schreef, maar hij heeft ook de supervisie gehad hoe het samengesteld moest worden. Er waren in de lokale kerken van de Nieuw Testamentische dagen bijzondere mensen die bovennatuurlijk waren gemachtigd door God, niet alleen om de Schrift te schrijven, maar om wat God schreef te nemen en het te bundelen in een speciaal ontworpen geestelijke vorm. Al deze zaken over de bijbel, die werd samengesteld door de kerkeraden in de 3e en 4e eeuw, zijn slechts een hoop Rooms-Katholieke propaganda. Door de protestanten toegestaan? Nee. Toegestaan door Protestanten die sympatiseerden met de Rooms Katholieken. Denk eens even na over het idee dat God Zijn Woord uit doet gaan om het dan in de eerste eeuw, toen hij het schreef, weer te verliezen! Wanneer u de leer van Gods ontwerp, om zijn Woord te bewaren, begrijpt, dan is het toch niet teveel om te geloven dat God zijn Woord heeft ingericht op de manier zoals hij dat deed, of denkt u dat u dat vandaag nog zou kunnen doen. Eens zult u begrijpen dat er een geestelijk ontwerp is in de Bijbel. Als u niet weet wat het Paulinische ontwerp is voor de opbouw, leest u dan gewoon de brieven van Paulus in de volgorde waarin hij ze plaatste, Romeinen tot en met Filemon, dan krijgt u opbouw (stichting).

Evenals er een ontwerp is voor “opbouw” in de brieven van Paulus, is er ook een ontwerp voor opbouw, in Hebrëen tot en met Openbaring, voor de koninkrijks heiligen (besnijdenis heiligen) in de komende eeuwen.

Sprekende over de Heer Jezus Christus als priester naar de ordening van Melchizedek:

“Hebr.5:11: Van Denwelken wij hebben vele dingen, en zwaar om te verklaren, te zeggen, dewijl gij traag om te horen geworden zijt.

Deze mensen hebben het nodig om zich bewust te worden van het priesterschap van Christus onder het Nieuwe Verbond, zodat ze vanuit het Mozaïsche priesterschap (Aäronitisch) gaan naar het priesterschap van Christus in het kader van het Nieuwe Verbond. Maar ze waren traag om te horen. Nog niet in staat om dat onderwijs, dat ze nodig hadden, te ontvangen.

“Hebr.5:12-13: 12 Want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden, als die melk van node hebben, en niet vaste spijs. 13 Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid; want hij is een kind.

Door deze verzen kunt u ook uw geestelijke status identificeren. Als u onkundig bent en niet weet hoe u het Woord der Waarheid recht moet snijden, dan is uw niveau van volwassenheid gelijk aan dat van een baby of van een kind. Dit is niet om u te veroordelen, maar om u te helpen begrijpen waar u bent op de schaal van volwassenheid, zodat u er voor kunt kiezen om te groeien naar volwassenheid.

“Hebr.6:1-3: 1 Daarom (onvolwassen zijnde), nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende het fundament van de bekering van dode werken, en van het geloof in God. 2 Van de leer der dopen, en van de oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel.3 En dit zullen wij ook doen, indien het God toelaat.

Verzen 1 en 2 zijn een beschrijving van de leerstellingen die samen de basis zijn voor het koninkrijks programma. De schrijver van Hebreeënbrief vertelt hen om deze dingen te verlaten. Niet in de zin dat ze ze niet meer hoefden te geloven, maar om verder te gaan dan de dingen die ze geleerd hadden van de apostelen en van Christus toen hij op aarde was. Ze moesten bouwen op het fundament van de meerdere waarheden van het priesterschap van Christus naar de orde van Melchizedek; de status van het nieuwe verbond die ze erfden in Christus aan deze kant van Golgotha. Wanneer u denkt over wat de eerste beginselen zijn van de uitspraken van God en de beginselen van de leer van Christus, waar zou u dat dan in uw Bijbel vinden?

“Hebr.2:3-4: 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben; 4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Waar is Christus voor het eerst begonnen om over deze informatie te spreken? In Mattheüs; Markus; Lukas en Johannes. Wanneer werd het aan hen bevestigd door degenen die het hoorden, God gaf hen getuigenis in het begin van de Handelingen periode. Als u terug gaat en uw leer baseert op Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, en het begin van de Handelingen periode, dan gaat u, volgens deze passage, terug naar de onvolwassenheid. In het Koninkrijks Programma zal volwassenheid niet worden gevonden in de synoptische evangeliën of in het begin van Handelingen. Het is interessant dat vandaag de dag bijna de gehele Christenheid zoekt naar onderricht in die boeken. Ga niet "terug naar Pinksteren" maar laten we doorgaan tot volmaaktheid. Op naar Paulus. Zelfs in de Besnijdenis kerk gingen ze niet terug naar Pinksteren. Op dat fundament was het waarop Christus was voorgesteld in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, vervolgens moesten ze doorgaan naar de waarheden van het Nieuwe Verbond die ze echter nog niet kenden.

De zaak, in het boek Hebreeën, aangaande het kruis, is dezelfde als in de brief aan de Romeinen. In de Romeinenbrief wordt het kruis vandaag aan ons, als leden van het Lichaam van Christus, uitgelegd. Op dezelfde manier zal het boek Hebreeën Golgotha uitleggen als het gaat om het Koninkrijks programma. Vergeet nooit dat het kruis de basis is van alles wat God doet. De basis van de kerk, het Lichaam van Christus, is dat we verzoend zijn door het bloed van Zijn Zoon. Het koninkrijks programma is echter ook gebaseerd op:

“Op.1:5: .....Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed.

Het koninkrijks programma is daarom gebaseerd op het bloed van Christus. De programma's zijn verschillend maar hebben de gemeenschappelijkheid van het werk van Christus op Golgotha. De Romeinenbrief legt ons alles uit dat werd volbracht op Golgotha. De Hebreeënbrief legt uit hoe het kruis het programma van Israël volbrengt. In dit boek ziet u een overgang van het Mozaische Verbond naar het Nieuwe Verbond dat door Christus tot stand

gebracht is op Golgotha. In de Hebreeënbrief gaan we van het huis dat gebouwd is door Mozes naar Christus en het huis dat hij bouwt voor Israël; van het priesterschap van Aäron naar het priesterschap van Christus naar de orde van Melchizedek, een eeuwig, hemels priesterschap. In de Hebreeënbrief gaat u van de schaduw van het oude verbond naar de realiteit van het Nieuwe Verbond en van het rechtssysteem onder het Oude Verbond naar de nieuwe en levende weg van het Nieuwe Verbond. De Hebreeënbrief neemt Israël uit het Oude Verbond en plaatst haar in de volledige en totale voorziening van het kruiswerk van Christus en de vervulling van haar programma. Omdat de zaak in de Hebreeënbrief in principe te maken heeft met de verzoening die in Christus is, begrijpen mensen vaak hun positie niet, want ze zeggen wij zijn ook onder het bloed. Echter is het doel van de Hebreeënbrief niet om uw redding of uw positie in Christus uit te leggen. Het is om uit te leggen wat God voor Israël deed. Het gaat over het geloof dat gefundeerd is in een betere inhoud waarin is voorzien door de Heere Jezus Christus. Dit boek geeft de motivatie voor de koninkrijks heiligen om door te gaan tot volmaaktheid.

“Hebr.1:3-4: 3 Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen; 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geerfd heeft.

Zij werden bevolen om hun ogen van deze oude dingen af te wenden en te kijken naar de meerdere heerlijkheid van de Heere Jezus Christus.

“Hebr.3:2-3: 2 Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was. 3 Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes, als degene, die het huis gebouwd heeft, meerder eer heeft, dan het huis.

Hier is de overgang van Mozes naar Christus, de motivatie om verder te gaan naar de betere dingen.

“Hebr.9:11-15: 11 Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, 12 Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. 13 Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; 14 Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? 15 En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden.

“Hebr.10:10-14: 10 In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied. 11 En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen; 12 Maar Deze, één slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods; 13 Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten. 14 Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.

In de verzen 15-18 spreekt hij over het nieuwe verbond.

“Hebr.10:19-20: 19 Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees;

Dat is het nieuwe verbond, de nieuwe en levende weg. Het is de voorzienigheid dat het bloed van Christus voor Israël heeft maakt voor het uitvoeren, nakomen en bevestigen van hun verbond.

De zaak in het boek Hebreëen is geloof dat gericht is op een betere inhoud dan de schaduw. De Hebreëenbrief vergelijkt het oude met het nieuwe en beschrijft steeds dat het nieuwe veel beter is dan het oude:

- Engelen waren goed, maar de Zoon is beter.
- Mozes, het betere alternatief: Christus.
- Joshua versus Groter dan Joshua.
- Aäron versus de Grote Hogepriester.
- Offeren versus een beter Offer.
- Oude Verbond versus een beter verbond - het Nieuwe Verbond

In het boek Hebreëen rust het geloof in dat betere verbond. Als u naar het boek Jakobus gaat ziet u dat het geloof verder gaat. Jakobus herinnert hen eraan dat het geloof verder gaat naar volwassenheid en volmaaktheid in werken. Er zijn veel misverstanden over het boek van Jakobus. De sleutel tot dat misverstand is dat Jakobus zegt dat het geloof zichzelf moet bewijzen in de werken. In feite zegt het dat geloof zichzelf zal bewijzen in de werken. Er zou hier geen probleem moeten zijn omdat, in het koninkrijks programma, dat precies is hoe het geloof zich manifesteert. In het koninkrijks programma wordt geloof uitgedrukt in werken, omdat het lichamelijke activiteit vereist om een fysieke natie in een fysiek land brengen om een fysiek koninkrijk te vestigen.

Het boek Jakobus loopt parallel met de Bergrede. In Mattheüs 5, 6 en 7 lezen we de verklaring van Christus over de spontane levensstijl die de koninkrijks heiligen zullen hebben als ze voor elkaar leven en ze, onder het Nieuwe Verbond, geleid worden door de Heilige Geest. In de Jakobusbrief zie je hem dingen overnemen uit de Bergrede en hij geeft aanwijzingen aan de koninkrijks gelovigen in die richting.

*“Jak. 1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: **zaligheid**.*

*“James 1:1 (KJV) James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, **greeting**.* (zie het verschil).

“Jac.1:2-4: 2 Acht het voor grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoekingenv valt; 3 Wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt. 4 Doch de lijdzaamheid hebbe een volmaakt werk, opdat gij moogt volmaakt zijn en geheel oprecht, in geen ding gebrekkelijk.

Iedereen raakt van slag over Jakobus 2 en Romeinen 4 omdat ze geen inzicht hebben in het dispensationeel onderscheid tussen hen. Jakobus is niet bezorgd over hetgeen waarover Paulus bezorgd is in Romeinen 4. Hier in Jakobus 2:14 verwijst hij naar de werken die nodig zijn om het koninkrijk binnen te gaan.

“Jac.2:14-17: 14 Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken? 15 Indien er nu een broeder of zuster naakt zouden zijn, en gebrek zouden hebben aan dagelijks voedsel; 16 En iemand van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede, wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt hun niet geven de nooddriftigheden des lichaams, wat nuttigheid is dat? 17 Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.

Om de context van de illustratie te krijgen die hier wordt gegeven, in vers 15 en verder, gaan we terug naar hoofdstuk 1:

“Jak.1:26: Indien iemand onder u dunkt, dat hij godsdienstig is, en hij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst is ijdel.

Hier is een man die religieus lijkt te zijn, die het wel mooi zegt, maar niet doet wat hij zegt. Jakobus zegt dat dat ijdel is. Kijk naar wat hij zegt wat pure religie is:

“Jak.1:27: De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

Is dat niet een vreemde definitie van religie? Is er een tijd geweest waarin mensen, teneinde te doen wat God wil dat ze doen, de wees en de weduwe en de vreemdeling in de poort bezoeken? Is er een tijd geweest dat mensen zich onbesmet van de wereld moesten bewaren en ze hen, die berooid en naakt waren, moesten voeden en kleden? Herinnert u zich nog wat Jezus heeft gezegd in Mattheüs 25:

“Matth.25:35-36: 35 Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd. 36 Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen.

Dat is hetzelfde als Jakobus 1:27. Dat is "zuivere godsdienst". Jakobus 2 is een fascinerende studie wanneer het gedaan wordt in het licht van wat het Oude Testament zegt over de heiligen in de verdrukking. Die heiligen in de verdrukking worden arm. Heeft u in het Oude Testament en in de evangeliën gemerkt hoeveel vermaningen er zijn om te zorgen voor de armen? Waarom is dat? Omdat de leer van deze passages naar de tijd kijkt dat, als je het merkteken van het beest niet neemt, je niet kunt gaan werken, kopen, verkopen, enz. Het zal een zeer moeilijke tijd zijn. In de context gezien ziet u in Jakobus 2 hoe geloof verder gaat tot in het volmaakte en blijk geeft van echt geloof in dit soort situatie.

In het stichten van de koninkrijks heilige begint Jakobus met geloof en motiveert hem om door te gaan tot volmaaktheid. Als hij doorgaat wordt de uiterlijke demonstratie van dat geloof geperfectioneerd door het feit dat het de werken doet die de leer hem vertelt om ze te doen. Als we in Hebreeën 6 zijn zult u zien hoe ze volmaaktheid zullen krijgen door gehoorzaamheid te leren. Dus in de Jakobusbrieff wordt de heilige, onder het Nieuwe Verbond, gemotiveerd door de voorzienigheid van Gods genade in Christus, maar dan worden

ze gemotiveerd om door te gaan tot volmaaktheid, namelijk het doen van de genoemde werken in het kader van dat programma.

Eerst moeten ze het geloof hebben; daarna worden ze gemotiveerd. Deze koninkrijks heiligen gaan uit om de werken te volbrengen, dingen doen die vereist zijn onder hun Nieuw Verbond.

“Jak.1:23: Want zo iemand een hoorder is des Woords, en niet een dader, die is een man gelijk, welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt in een spiegel;

Dan hebben ze de "hoop" die hen ondersteunt.

“1Petrus 1:3-7: 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u, 5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd. 6 In welke gij u verheugt, nu een weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door menigerlei verzoeken; 7 Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;

Er is iets, buiten die vurige beproevingen, dat deze mensen ondersteunt en hen er doorheen voert, namelijk: hun "hoop".

“1Petrus 4:12-13: 12 Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwame; 13 Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen.

“1Petrus 5:1: De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een medeouderling, en getuige des lijdens van Christus ben, en deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal worden:

“1Petrus 5:4: En als de overste Herder verschenen zal zijn, zo zult gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen.

Steeds weer zien we de hoop die deze verdrukings heiligen ondersteunt. Ze kijken uit naar de komst van Christus en het oprichten van zijn koninkrijk op aarde.

Als u, als lid van het Lichaam van Christus, probeert gesteund te worden door hun (koninkrijks heiligen) hoop, dan heeft u beslist een probleem. U moet een leerstellig begrip hebben van wat uw hoop is. Ook zullen die verdrukings heiligen niet worden gesteund door de hoop van het Lichaam van Christus. Ze zullen dan spoedig worden ontmoedigd.

In 2 Petrus zegt hij, voeg toe aan uw geloof: (2 Petrus 1:5) *En gij, tot alle ijver, toe te voegen aan uw geloof deugd; en bij de deugd kennis; enz.*

In 2 Peter zegt hij, voegt bij uw geloof: 2 Petr. 1:5

“2Petrus 1:5: .....voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis,

Hij sluit dat boek met de raad om "op te wassen in de genade ". (2 Petrus 3:18). Hij wil dat ze groeien tot volwassenheid door het begrijpen van hun dispensationele leer aangaande de hoop die ze, hoewel er een vertraging is geweest, hebben.

1, 2 en 3 Johannes stelt de kwestie aangaande de Waarheid. Israël verliet Egypte en ging de woestijn in. Er was een gemengde menigte in het volk; een aantal waren echt en een aantal die niet echt waren. In de tijd van de Grote Verdrukking zal er een mengelmoes van waarheid en valse leer zijn. De woestijn, in het boek Numeri, was er voor om de menigte te identificeren en te zuiveren. De verdrukking zal de oproerlingen uit hun midden zuiveren. Deze brieven van Johannes geven hen een serie testen om die te gebruiken betreffende hen die in hun midden zijn om de echte te onderscheiden van de onechte. Steeds weer zegt hij: "*En hieraan kennen wij, dat*". Geestelijke volwassenheid zal voor die mensen nodig zijn om door de verdrukking te gaan met degenen die echt zijn.

Wanneer u naar het boek Judas gaat dan ziet u ze strijden voor het geloof. De afvalligheid verdwijnt.

Er is vooruitgang voor Israël in Hebreeën tot en met Openbaring. Wat zij in hun boeken hebben is wat wij hebben in de onze, (Romeinen tot en met Filemon) dat brengt ons zowel geestelijke volwassenheid als het vermogen om te functioneren in onze respectievelijke tijdperken. Hebreeën staat aan het hoofd van Israëls toekomstige eeuwen, het zijn leerstellige boeken die de motivatie uitleggen.

Hebreeën deel 3 van 4 delen

Hebreeën is niet het langste boek in de bijbel, maar wel een zeer belangrijk boek. Voor een heleboel mensen is het een ingewikkeld boek. Een van de meest frequente controverses is het auteurschap van het boek. Er is ook verwarring over de waarschuwingen in de Hebreeënbrieff. Dit boek is een favoriet boek voor mensen die u willen laten geloven dat u uw redding kunt verliezen, want er zijn waarschuwingen over dat onderwerp in dit boek. Het is noodzakelijk om te leren over deze kwesties en te leren hoe u met deze verzen van controverse, dispensationeel gezien, om moet gaan. Dat zal de dreiging voor u wegnemen betreffende het verliezen van uw redding. Deze waarschuwingen hebben een bepaalde uitwerking op de mensen aan wie ze zijn geschreven.

Wanneer u wordt geconfronteerd met dit soort problemen, ga dan naar de Bijbel voor het antwoord. Dat is de wijze waarop we ons wenden tot de Heer voor de antwoorden. Het is interessant om te kijken naar mensen die beginnen om de bijbel te lezen en zich daarna wenden tot andere boeken om hen te vertellen over de bijbel. Als u naar een boekhandel gaat en een kookboek heeft gekocht, dan zegt u toch niet tegen uzelf: "Ik moet teruggaan en een ander boek kopen dat over het kookboek gaat om het kookboek te begrijpen". U zou het kookboek toch gaan lezen? Evenzo, als u een recept uit het kookboek wil gebruiken, dan gaat u toch niet een ander boek kopen om dat specifieke recept te koken. U zou gewoon het kookboek lezen waarin het recept staat. U zou de inhoud of de index gebruiken om erachter te komen waar de dingen in het boek te vinden zijn (Hoe het boek is ontworpen) om vervolgens naar de informatie te gaan die u wenst.

De Heer heeft ons leraren gegeven om ons de bijbel te leren kennen. Ik geef les. . . op de radio, tapes en in de samenkomsten. Een andere manier van lesgeven is het schrijven van een boek. We hebben veel boeken die de Bijbel onderwijzen, de zogenaamde commentaren. Het is een manier om met mensen te communiceren die we lichamelijk niet kunnen bereiken om les te geven. Eén goed ding betreffende literatuur is dat, ongeacht waar u het naar toe stuurt, het hetzelfde zegt als dat gezegd werd toen het werd verzonden. Zijn “geest” verandert nooit. U zou een missionaris kunnen sturen en nooit zeker zijn van wat hij zegt. Als een bezoekende zending naar mijn preekstoel komt en me vraagt wat hij wel of niet mag zeggen geef ik hem de vrijheid om te zeggen wat hij wil zeggen. Dat is de beste manier om erachter te komen of ze correct onderwijzen. Dat is de reden waarom ik niet van de mensen, die hier prediken, eis dat ze de King James Bijbel moeten gebruiken. Ik vertel ze, als ze er naar vragen, om een Bijbel te gebruiken waar ze zich comfortabel bij voelen. Dan komt u er achter wat ze gebruiken. Als hier een man komt die gebruik maakt van de King James Bijbel omdat hij gelooft dat wij dat willen dan zouden we nooit weten wat hij werkelijk verkiest. Ik kan u dan ook laten weten dat, wanneer iemand een afvallige leer leert, dat komt omdat ze een afvallige versie van Gods Woord gebruiken. Ik vrees niet dat iemand uw geest vervuilt, want ik heb u goed onderwezen. Ik zou niet willens en wetens hier iemand uitnodigen die u verkeerd zou leren, maar het kan gebeuren en als u goed onderwezen bent in de waarheid, zult u in staat zijn om fouten te onderkennen.

Paulus zei:

“2Kor.4:2:.....maar door openbaring der waarheid onszelven aangenaam makende bij alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid Gods”.

Wordt dus opgebouwd in de waarheid, dan bent u in staat om te onderscheiden of iets vertrouwd overkomt. We hebben dus leraren die kunnen leren door het geschreven woord (boeken). Maar de boodschap is dat u zich niet moet wenden tot een leraar of een boek zonder de bijbel zelf te lezen. Als dat gebeurt dan is er een neiging om de leraar of schrijver naar een heldhaftige positie te tillen boven het Woord van God.

Het doel is dat we allemaal aan de WAARHEID hechten. Het is daarom interessant dat, als mensen de waarheid willen vinden, ze de neiging hebben om overal te zoeken behalve in de Schrift. Als er een aantal problemen zijn in een boek, zoals het boek Hebreëën, en u echt niet weet hoe die te beantwoorden, en ieder weer een ander idee heeft, went u dan tot de Heer. Dat is wat Hij wil dat u doet. De manier om dat te doen is om de woorden, op de pagina in het Boek, biddend te overwegen.

Nu willen we studeren over hetgeen we weten van het boek Hebreëën; dan zullen, als we verder gaan, de moeilijke zaken voor zichzelf zorg dragen. Als u zich gaat richten op wat we wel weten of kunnen weten, vindt u dat de rest zorgdraagt voor zichzelf.

“Hebr.1:1-2: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; 2 Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

De woorden in het boek Hebreëën zijn door de Heere Jezus Christus gesproken tot het volk Israël. U herkent dat alleen door het boek te lezen.

“Hebr.3:1: Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;

Wie is degene die door God gezonden (apostel) en de hogepriester van onzer (Israël) belijdenis is (van de leer die ze aannemen)? Het is Jezus Christus. Dit boek bevat de woorden van Christus aan het volk Israël.

“Hebr.12:25-29: 25 Ziet toe, dat gij Dien, Die spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet zijn ontvloden, die dengene verwierpen, welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer zullen wij niet ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren, Die van de hemelen is; 26 Wiens stem toen de aarde bewoog; maar nu heeft Hij verkondigd, zeggende: Nog eenmaal zal Ik bewegen niet alleen de aarde, maar ook den hemel. 27 En dit woord: Nog eenmaal, wijst aan de verandering der bewegelijke dingen, als welke gemaakt waren, opdat blijven zouden de dingen, die niet bewegelijk zijn. 28 Daarom, alzo wij een onbewegelijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid. 29 Want onze God is een verterend vuur.

Het zijn de woorden van de Heere Jezus Christus, die hij naar het volk Israël zend, ze spreken tot Israël met betrekking tot haar koninkrijk en het koninkrijksprogramma waar ze onderdeel van zijn. Als u terug gaat naar hoofdstuk twee zult u zien hoe het er in past, “Eertijds” en “de toekomstige eeuwen” worden samengebracht.

“Hebr.2:3: Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere,.....”.

De redding in Hebreëën is de boodschap van het koninkrijk waarover Christus begon te spreken in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

“Hebr.2:3b:..... aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

De twaalf (12) apostelen gingen uit en (God werkte met hen mee) bevestigden het Woord, gepaard gaande met tekenen, in het begin van de Handelingen periode.

“Hebr.2:4: God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Jezus Christus sprak tot hen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, waar hij ze het evangelie van het koninkrijk gaf. Toen stierf hij, werd begraven en voer op naar de hemel en zond zijn Heilige Geest.

Beschouwing van de Tijdlijn: “Eertijds”, ”Maar Nu”, en de “Toekomstige Eeuwen” .

Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes: De aardse bediening van Christus aan Israël.

Begin Handelingen. . . . .De Heilige Geest komt over de apostelen en zij onderwijzen de Kleine Kuddes, die vervolgens het gepredikte Woord bevestigen waar God getuigenis aan geeft door tekenen en wonderen. De boodschap van het Koninkrijk dat God hen leerde in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes is de boodschap waarmee zij uitgaan om, in het begin van het boek Handelingen, te verkondigen en te bevestigen.

Hebreeën. . . . . Past in de periode waarin de verrezen Heere Jezus Christus nog steeds in de hemelen is. Hij stuurt aan het volk Israël een boodschap betreffende het uitleggen van het Nieuwe Verbond in zijn relatie tot het Koninkrijks programma dat aan hen is geopenbaard in de evangeliën.

Wij, het Lichaam van Christus, zijn als een tussenzin tussen het Evangelie van het Koninkrijk en de komst van het Koninkrijk op aarde – De Verborgene, Het Lichaam van Christus. Hebreeën behandelt de “toekomstige eeuwen” en heeft betrekking op “Eertijds”. Beide zijn tijdperken aangaande Profetie.

We moeten een contrast (tegenstelling) maken in ons denken tussen het boek Hebreeën en het boek aan de Romeinen. In de brieven van Paulus zijn er negen geschreven aan plaatselijke kerken, vier tot pastoren van de plaatselijke kerken. Romeinen tot en met II Thessalonicenzen zijn er voor bedoeld om een leerstellig bouwwerk te leggen in het hart en de ziel van de gelovige om ze te bevestigen in hetgeen God vandaag de dag doet.

Evenzo zijn er, in Hebreeën tot en met Openbaring, negen brieven geschreven aan de Besnijdenis gelovigen aldaar. Die negen brieven zijn te vergelijken met de negen brieven van Paulus omdat ook deze een leerstellig bouwwerk leggen. Voorbeeld: De Romeinenbrief legt het kruis aan ons uit; namelijk de betekenis van het kruis. Het legt uit wat God heeft gedaan door het kruis voor het vormen van het Lichaam van Christus en het vestigen van het programma der Genade. Het boek Hebreeën doet precies hetzelfde voor de Besnijdenis gelovigen. De Hebreeënbrief richt zich ook op het kruis, bevestigt het kruis als de basis van Gods voorziening voor het volk Israël dat haar koninkrijk ontvangt. Het doel van God is, in ieder tijdperk, de Heere Jezus Christus en het belangrijkste ding aangaande Christus is zijn werk op het kruis. Hoe staat dat kruiswerk in relatie tot ons en hoe is dat in relatie tot Israël?

Het kruiswerk en de verzoening die in Christus is heeft betrekking op ons op een manier die iets anders is dan de toepassing ervan op het volk Israël. Daarom legt het boek Hebreeën uit hoe het kruiswerk van toepassing is op hen en legt de Romeinenbrief uit hoe het kruis op ons van toepassing is.

I en II Thessalonicenzen zijn de laatste van de negen brieven die Paulus schreef aan de plaatselijke kerken. Zij richten zich op de komst van Christus voor de kerk en onze relatie tot zijn komst, evenals de laatste van de Hebreeuwse brieven het boek Openbaring is. Het richt zich ook op de komst van Christus in relatie tot het koninkrijks programma. Als ik dus iets wil weten over de komst van Christus in relatie tot het Lichaam van Christus dan zou ik naar I en II Thessalonicenzen gaan om de details daarover te vinden. Als ik iets wil weten over zijn komst voor de koninkrijks heiligen zou ik naar het boek Openbaring gaan. Het boek Openbaring is de sleutel tot het profetische programma in het gehele Oude Testament.

Vergelijk het contrast in samenhang met de twee bedelingen. In de brief aan de Romeinen zendt God een nieuw woord aan alle volken, zonder onderscheid tussen hen.

“Rom.1:3-5: 3 Van Zijn Zoon,, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees; 4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere: 5 (Door Welken wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam;

Dit betekent dat Paulus zijn apostelschap anders was dan die van de twaalf. De twaalf apostelen waren als zodanig bekwaam gemaakt tijdens de aardse bediening van Christus (in tegenstelling tot de hemelse bediening van de OPGESTANE Christus). Zie Matth. 10.

Na Zijn hemelvaart wordt Paulus door de Heer gered op de weg naar Damascus en ontvangt op datzelfde moment het apostelschap van Christus. Hij werd veranderd van Saulus van Tarsus, de rebel, naar Paulus, de Apostel van Genade.

Vers vijf vertelt ons waar het apostelschap voor is:

“Rom.1:5: (Door Welken wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam;

Een onbeperkt apostelschap. Het was voor alle volken; niet alleen voor Israël.

In de Hebreeënbrief gaat er geen nieuws naar alle volken, er wordt een laatste woord gegeven aan één volk.

“Hebreeën 1:1: .....heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken.....”.

Een laatste pleidooi en oproep aan het Joodse volk.

“Hebr.2:1-4: 1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien. 2 Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft; 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door de Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben; 4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Met andere woorden, **wij** hebben het woord gehad (**wij** hebben het gekregen door de engelen), **wij** hadden de wet en nu hebben **wij** deze laatste waarschuwing en boodschap van de Heer. Het contrast met de Romeinenbrief is dat er daar iets nieuws uitgaat naar alle volken, terwijl het in de Hebreeënbrief een laatste pleidooi is aan één volk. Zie Romeinen 10, als het bericht wordt verzonden naar alle volken is er geen onderscheid tussen de volkeren. Nationaal onderscheid wordt niet erkend en gewaardeerd in het boek Romeinen.

“Rom.10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

U kunt niet zeggen dat er in “Eertijds”, terug in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes of in het begin van Handelingen, geen verschil is tussen Jood en Griek, want er was een verschil. De hele omschrijving in Efeze 2, over wat “Eertijds” is, toont een onderscheid aan tussen Besnijdenis en de Onbesnedenen (Voorhuid). De enige manier om geen verschil meer te hebben is dat er een verandering van bedeling moet komen alwaar de scheidsmuur tussen de twee wordt neergehaald, dan is er geen verschil meer.

“.....want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen”.

“Rom.3:29: Is God een God der Joden alleen?.....”

“Eertijds” was Hij dat. Efeziërs 2:12-13 zegt:

“12 Dat gij (de onbesnedenen) in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. 13 MAAR NU.....”

“Rom.3:29: Is God een God der Joden alleen? en is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen;

U ziet, er is al een dispensationele wijziging in het programma. De middelmuur des afscheidsels is verwijderd (Ef.2:14). Dat is de basis van de dingen in het boek Romeinen. Maar als u naar het boek Hebreeën gaat, is alles in dat boek gericht aan de Hebreeën als een speciale klasse mensen. Het is aan Israël gericht als onderscheiden van alle anderen. Ze worden geïdentificeerd als de erfgenamen van de belofte aan Abraham. In Hoofdstuk 8 spreekt hij met hen over het maken van een nieuw verbond met het huis van Israël en het Huis van Jacob. De naam van dit boek vertelt u zelf de smaak van het boek. Deze mensen hebben een speciaal programma als een speciaal volk en door God onderscheiden van alle anderen.

Zelfs als u van mening bent dat Paulus het boek Hebreeën heeft geschreven, heeft u nog steeds te maken met het feit dat het geschreven is aan andere mensen dan die in het boek Romeinen. Wanneer de schrijver zegt: *“Op een versen en levenden weg”* (Hebr.10:20), spreekt hij niet over u. Als hij zegt: *“...laat ons toegaan...,”* (Hebr.10:22) zegt hij dat niet tegen u. Hij spreekt tot Israël op basis van de beloften die God aan Israël heeft gedaan terwijl u van de beloften bent uitgesloten. (zie bv Rom.9:4).

Bedenk ook dat “Hebreeën” voor ons dispensationeel en leerstellig omgaat met het kruis. Hoe komt het dat u en ik, die eertijds vervreemd waren, nu in staat zijn om met God verzoend te worden? Hoe kan het dat Hij nu ook onze God is?

De Romeinenbrief vertelt ons:

“Rom.11:11: .....maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Dat:

“Rom.11:32: .....God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

Het is in Rom.3:21 dat ons gezegd wordt:

“Rom.3:21-22: Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

Nu is er een nieuwe manier waarop de gerechtigheid van God geopenbaard wordt.

“EERTIJD” werd de gerechtigheid van God geopenbaard door de WET.
“MAAR NU” is er een nieuwe weg, ZONDER DE WET.

“Rom.3:23-25: 23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; 24 En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is; 25 Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;

. . . dat woord verzoening is een wonderbaarlijk bijbelwoord en het betekent een volledige bevredigende betaling. De gerechtigheid van God is verbolgen omdat de gerechtigheid van God is geschonden. Gods heiligheid is opgebouwd uit twee attributen:

--“Gerechtigheid” - zijn absolute norm van volmaaktheid, (geschonden door onze zonden) en
--“Rechtvaardigheid” - de eigenschap van God, die zijn gerechtigheid afdwingt. (komt in actie om vergelding te doen tegen de schending)

Verzoening stapt in en voldoet aan Gods rechtvaardigheid. Dat is natuurlijk het kruiswerk van Christus, het storten van zijn bloed. (vs 25-boven)

“Rom.3:26: Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.

Er is daar een dispensationeel probleem. Paulus kwam met een geheime openbaring. Er is informatie over het kruiswerk die hij heeft gekregen, van de opgestane Heer, waarvan niemand hiervoor heeft geweten 1 Kor. 2:8:

“1Kor.2:8: Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Dus God kon deze informatie, over de verzoening, in het verleden (EERTIJD) niet openbaren want dat moest worden bereikt door de dood van Christus op Golgotha. Nu dat is volbracht (niet onmiddellijk, niet terug in het EERTIJD), maar te zijner tijd (toen de tijd kwam dat God ervoor gekozen heeft om het te doen), openbaarde Hij het aan de apostel Paulus en Paulus heeft het door prediking aan ons meegedeeld.

“Titus 1:2-3: 2 In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd; 3 Namelijk Zijn Woord, door de prediking, die mij toebetrouwd is, naar het bevel van God, onze Zaligmaker; aan Titus, mijn oprechte zoon, naar het gemeen geloof:

Paulus is de "openbaarder van: te zijner tijd" van hetgeen werd verricht op Golgotha in het: “MAAR NU”.

Hoe werden de mensen EERTIJD hun zonden vergeven? Niet door het bloed van bokken en kalveren.

“Rom.2:4: Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?

God wist alreeds de betekenis van het kruis. De verborgenheid was alleen een verborgenheid voor ons. Hij had ons er nog niets over verteld. Hij had het in de eeuwigheid reeds gepland. Dus op basis van wat God wist wat hij zou bewerken op Golgotha hadden zij Gods verdraagzaamheid. Paulus kwam en legde uit hoe het kruis de basis is van wat God voor ons heeft gedaan, maar ook om zorg te dragen voor de zonden van alle eeuwen.

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Paulus komt hier tot die conclusie, maar het beïnvloedt iedereen, overal. Niemand is ooit gerechtvaardigd door de werken der Wet, zelfs onder de Wet konden de mensen de Wet niet houden. De Wet kon alleen rechtvaardigen als ze een volmaakte gerechtigheid hadden.

Hoe kan het dan dat God de zonden van de mensen toen toch kon vergeven? Het was door het oefenen van hun geloof in Gods woord tot hen; God preekte hun geloof in de wetenschap dat het kruiswerk komen zou. Dus wat Paulus zijn boodschap doet is het geven van de laatste aflevering over het begrijpen van het werk aan het kruis, maar wat het kruis doet beïnvloedt niet alleen ons, maar ook de mensen in de Hebreeënbrief. U zult merken dat hij in Romeinen 3 niet elk detail uitlegt hoe het de verschillende mensen verder beïnvloedt. Hij gaat er, over hoe het ons beïnvloedt, in detail op in hoofdstuk vier en vijf. Hij gaat er, hoofdstuk na hoofdstuk in de Romeinenbrief, verder op in om ons te vertellen hoe het kruiswerk van invloed is op ons leven. Dat komt omdat het wordt overgelaten aan het boek Hebreeën om die waarheid, van het verzoenend werk van Christus, op te nemen en het leerstellig en dispensationeel toe te passen op het programma van Israël.

De hele kwestie in het boek Hebreeën is dat ze het Oude Verbond gaan verlaten en doorgaan in het Nieuwe Verbond. Hebreeën legt uit aan gelovig Israël dat, hoewel ze eens onder het Oude Verbond waren, ze nu, op grond van het kruis, onder het Nieuwe Verbond zijn. Het boek Hebreeën doet niet wat het boek Romeinen doet. De Romeinenbrief, en alle andere brieven van Paulus zeggen, "eens, in het verleden, was er een wet, maar God heeft die wet terzijde gesteld en de bedeling van Genade en het Lichaam van Christus in het leven geroepen, iets nieuws en anders. *“Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet,.....”* (Rom.3:21)". Hebreeën doet dat niet. In plaats daarvan zegt Hebreeën: "God heeft, door Mozes, een verbond met het volk Israël gemaakt en dat verbond kon geen gerechtigheid brengen, dus heeft God dat verbond vervangen door een nieuw verbond". De schrijver van de Hebreeënbrief zegt nooit dat God het Oude Verbond, de wet, heeft vervangen door het Lichaam van Christus en de bedeling van genade.

Ik veronderstel dat, als het boek Hebreeën was geschreven als een handboek voor u en mij in de Bedeling van Genade om het kruis te begrijpen, het ons zou vertellen, zoals het boek Romeinen dat doet, dat we zijn overgezet van Israëls programma onder de Wet naar een programma waarbij er geen onderscheid is en waar het programma de bedeling van Genade is en het Lichaam van Christus. Het zou ons niet steeds vertellen dat het Nieuwe Verbond in ons vervuld gaat worden of in ons is vervuld.

Het overgangsboek Hebreeën behandelt de overgang van het Oude Verbond naar het Nieuwe Verbond; niet van het Oude Verbond naar het Lichaam van Christus. Wij zijn geen Nieuw Testamentische of een Nieuw Testamentische kerk. God heeft het Nieuwe Verbond niet met ons gemaakt en vervult het Nieuwe Verbond vandaag niet met ons. Het Nieuwe Verbond is

gemaakt met Israël en behoort bij het volk Israël. We hebben een aantal van de zegeningen gekregen die God onder het Nieuwe Verbond aan Israël beloofd heeft. We hebben vergeving van de zonden, de inwoning van de Heilige Geest en God als onze God, enz. Wij hebben die dingen echter niet omdat God een verbond met ons heeft gemaakt. We hebben ze omdat God op basis van zijn vrije genade en de verkiezing en de soevereiniteit van zijn eigen wil ervoor gekozen heeft om ze aan ons te geven zonder dat hij ze ooit aan ons heeft beloofd. Hij heeft ze niet beloofd, hij gaf ze gewoon aan het Lichaam van Christus. Omdat sommige van de zegeningen hetzelfde zijn betekent niet dat ze verkregen zijn op basis van het verbond dat God met Israël heeft gemaakt.

“Hebr.7:12: Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.

Als u gaat van het Aäronitisch priesterschap naar het priesterschap van het Melchisedekse priesterschap van Christus, dan moet u het Oude Verbond inruilen voor iets anders. Waartoe zou u het veranderen?

“Hebr.7:18-19: 18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheden en onprofijtelijkheids wil; 19 Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken.

Ziet u, er was een probleem met het Oude Verbond. De wet is zwak door het vlees. U kunt het niet doen en zij konden het niet doen. De wet heeft geen ding volmaakt, omdat de zwakheid en nutteloosheid van de wet de mens was. Dus moest God het systeem veranderen.

“Hebr.8:7-13: 7 Want indien dat eerste verbond (het Mozaisch verbond) onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest. 8 Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten; 9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere. 10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israels maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. 11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken de Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen. 12 Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken. 13 Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Iets beters moest de plaats van dat Oude Verbond innemen. Was dat het Lichaam van Christus? Nee, het zal een geprofeteerd Nieuw Verbond zijn met het volk Israël. Niet een nieuwe bedeling waar er Jood noch Heiden is. (zie Gal.3:28).

*“Hebr.10:1: Want de wet, hebbende een **schaduw** der toekomstige goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan.*

“Hebr.10:9: Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.

Het is mij duidelijk dat Hebreëen zegt dat het Oude Verbond dood is en verdwenen en dat het Nieuwe Verbond wordt ingesteld. Hij zegt hier niet: "we zijn niet onder de wet, maar we zijn onder de genade", of in de bedeling van Genade en het Lichaam van Christus, of een nieuwe, niet geprofeteerde boodschap die anders is en waarvan niemand ooit heeft geweten, namelijk waar Jood noch Heiden is. Nee . . . Hij schrijft dat het Oude Verbond voorbij is en dat het geprofeteerde, beloofde Nieuwe Verbond hier is. Hij schrijft over het waarom en hoe het kwam. Wat zette de oude weg aan de kant en bracht de nieuwe weg in? Het Kruis en de doop voor de vergeving van zonden. (zie de verzen hieronder):

“Hebr.10:10: In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.

*“Hebr.10:16-22: 16 Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden; 17 En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken. 18 Waar nu vergeving derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde. 19 Dewijl **wij** dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 Op een versen en levenden weg, welken Hij **ons** ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; 21 En dewijl **wij** hebben een groten Priester over het huis Gods; 22 Zo laat **ons** toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.*

Ter herinnering: de "ons" en de "wij" in deze passage wordt geïdentificeerd met Israël. Het is Israëls verbond, Israëls belofte, Israëls zegeningen; voor hen verworven door het kruis.

Hebreëen deel 4 van 4 delen

Er is een tendens onder Genade gelovigen, of Midden-Handelingen Dispensationalisten, naar een verkeerd idee over het kruis in de profetie. Het geeft de mensen een probleem wanneer ze gaan begrijpen dat het kruis bestaat in de profetie. Als de mensen wordt verteld dat het kruis nooit eerder is gepredikt totdat ze bij de brieven van Paulus komen, wat doe je dan met al de profetieën die zijn vervuld in de dood en opstanding van Christus? Die mensen van “Eertijds” wisten niet wat de profetieën betekenden, maar Petrus, in Handelingen 2 en 3, kon terug kijken naar het Oude Testament en pakte de verzen van de Schrift om te laten zien wat God heeft gezegd en wijst naar de vervulling in de kruisiging van Christus, zijn opstanding en zijn hemelvaart. Al deze gebeurtenissen zijn duidelijk geprofeteerd.

Hoe kunnen de gebeurtenissen van Golgotha geprofeteerd zijn, voorzeggd zijn, terwijl Paulus zegt dat de prediking van het kruis, zoals hij het verkondigde, een geheim is? Het antwoord is dat er een verschil is tussen de gebeurtenissen van het kruis die geprofeteerd zijn en de volledige betekenis van deze geprofeteerde gebeurtenissen. De komst van de Verlosser was reeds geprofeteerd bij Adam en Eva. Het feit dat een Verlosser zou komen en dan het feit dat het kruis betrokken was bij zijn komst, enz. Dat is waarom een passage, zoals in Jesaja 53 of Psalm 22, voortdurend in verband worden gebracht in relatie tot het kruis. Psalm 22 vertelt over het kruis en de nagels in zijn handen. Het is de enige passage die ons vertelt dat zijn voeten werden doorboord. Het vertelt zowat alles over het kruiswerk, maar u kunt die hele passage lezen en u zult daar nooit zien dat Christus stierf voor de zonden van iemand. Dat

komt omdat Psalm 22 over de gebeurtenissen vertelt, maar niets vertelt over de betekenis van het kruis. De impact van dit alles is dat Israël haar koninkrijk zal krijgen in de Toekomstige Eeuwen; dan zal ze haar nieuwe geboorte krijgen. In Jesaja 53, waar het gaat over Zijn dood voor de zonden, beperkt het zijn dood voor de zonden van alleen het volk Israël.

“Jesaja 53:6: Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

De "onzer aller" betekent niet iedereen. Vers 8 legt dat uit:

“Jesaja 53:8: Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.

Het volk van Jesaja – Israël.

Zo dan, zelfs in de profetie, toen er een betekenis bij het kruis werd gevoegd, is het altijd beperkt tot het volk Israël en het middel waardoor ze haar zegeningen van God ontvangen zal.

Wanneer we bij de brieven van Paulus komen, krijgen we de laatste doelstelling voor het begrijpen van de betekenis van het kruis. (Alleen de **gebeurtenissen** zijn geprofeteerd). Daarom zegt Romeinen 1:

“Rom.1:1-3: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, 2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften) 3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

De mensen struikelen over de betekenis van deze verzen vanwege vers 2. Echter werden de **grondbeginselen** van het kruis geprofeteerd. Dat is wat Paulus zegt in vers 2.

Het evangelie van het goede nieuws dat God verkondigd heeft betreft zijn Zoon die stierf en weer is opgewekt. Wat de profetie ook zegt, Paulus komt langs en voegt er een betekenis aan toe die **niet** was geprofeteerd.

“1Kor.2:6-8: 6 En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden; 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was; 8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Als ze de betekenis hadden geweten die God zou gaan verbinden met de gebeurtenissen van het kruis dan zou Satan Christus nooit hebben laten gekruisigen, daarom hield God de betekenis (het “**waarom**” van het kruis) geheim, maar de gebeurtenis was geprofeteerd. Het is belangrijk dat u en ik niet in de val trappen van een onjuist begrip aangaande deze kwestie. Soms verergeren we de verwarring die mensen hebben als wij ons niet duidelijk uitdrukken door het Woord der waarheid recht te snijden.

Hoe het kruis Israël beïnvloedt (niet alleen ons) wordt ook gevonden in de Romeinenbrief, maar niet in detail. De details van hoe het kruiswerk van invloed is op Israël wordt uitgelegd in het boek Hebreëen. U ontdekt de volkomenheid van het kruiswerk in de Romeinenbrief. Hebreëen past de volkomenheid van het volbrachte werk van Christus toe op het profetische programma.

“Hebr.10:1-4: 1 Want de wet, hebbende een schaduw der toekomende goederen, niet het beeld zelf der zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen degenen, die daar toegaan. 2 Anderszins zouden zij opgehouden hebben, geofferd te worden, omdat degenen, die den dienst pleegden, geen geweten meer zouden hebben der zonden, eenmaal gereinigd geweest zijnde; 3 Maar nu geschiedt in dezelve alle jaren weder gedachtenis der zonden. 4 Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme.

Dat is niet voor altijd. Ze **bedekten** de zonden voor een tijd. Ze voldeden voor het jaar, maar er was geen blijvende voldoening in het bloed van stieren en bokken.

“Hebr.10:5-9: 5 Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; 6 Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. 7 Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! 8 Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden); 9 Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.

Door het kruiswerk van Christus zal Hij het Mozaïsch Verbond wegnemen en het Nieuwe Verbond instellen. Hij zal het Oude Verbond, dat hij met Israël maakte toen Hij hen bij de hand nam en hen uit Egypte in de woestijn leidde en een echtgenoot voor hen werd, wegnemen. Hij zal dat oude verbond wegdoen en een Nieuw Verbond oprichten door het bloed van de Heere Jezus Christus.

“Hebr.10:10: 10 In welken wil (De wil van God, zie vers 7 en 8) wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied.

De volkomenheid van de handeling van het kruis heiligt het volk Israël net als het ons doet. Paulus vertelt ons in Romeinen 6:10:

“10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde éénmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.

“Hebr.10:11-12: 11 En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen; 12 Maar Deze, één slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods;

Opmerking van de vertaler: vers 12 is, in de Statenvertaling, niet juist! **“is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods;** Zie de King James vertaling:

“10:12 But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God;

Dat de komma in dat vers dat in de King James vertaling, na het woord "eeuwig" (*for ever*) staat is uitermate belangrijk. Er staat niet dat hij voor eeuwig gezeten is aan de rechterhand van God. Het zegt dat hij één offer heeft gebracht voor de zonden – voor eeuwig. Daarom ging hij zitten. Het werk was gereed, dus ging hij zitten. **Deze passage is verwoestend voor een katholieke priester.**

Enkele jaren geleden zat ik een vliegtuig naast een man. Ik leerde jaren geleden dat, als je in een vliegtuig zit en iemand pakt bijvoorbeeld een Playboy magazine, iedereen over zijn schouder meekijkt. Maar als u een Bijbel pakt zal iedereen bij u vandaan blijven. Als ik dus moe ben en niet wil praten, (wat meestal het geval is als ik naar huis vlieg) dan neem ik mijn grote bijbel en leg het naast me of open het en leg het op het plateau vóór mij. De mensen laten u dan echt met rust als ze uw bijbel zien. Echter kon de man, die deze dag naast me zat, me niet met rust laten. Hij bleek een rooms-katholieke priester te zijn, een professor aan de één of andere school. Hij vroeg me of ik de John Ankerberg show had gezien waar een Jezuieten priester argumenteerde met Walter Martin, de zogenaamde man die antwoorden geeft op de bijbel, ze debatteerden over de rechtvaardiging. Ik zei: "Ja, ik zag er een gedeelte van, maar was zo beschaamd dat ik de TV uit heb gezet om de rest maar niet te zien. Als Walter Martin de man is die antwoorden geeft op de bijbel, dan zijn dat helemaal geen antwoorden". Walter Martin zijn manier om iets te beantwoorden is: "Nou, de historische positie van de christelijke kerk is geweest...". Je bent nergens meer als dat de manier is waarop je argumenteert met een Jezuiet omdat de Jezuieten de historische positie van de christelijke kerk schreven. Dat was een soort van domheid van Martin!

Dus zei ik tegen deze priester, "Ja, ik zag het, maar ik werd in verlegenheid gebracht door de manier waarmee Martin er mee omging". Hij had geen echte kennis van de bijbel. Wat bedoeld u daarmee vroeg de priester? "Nou, zei ik, ik zal u vertellen wat u moet doen. U bent een professor. Waarom gaat u me niet een passage leren?" Ik vroeg hem om mij de verzen 10 tot en met 14, van Hebr.10, voor te lezen en het mij daarna uit te leggen. Dus hij las,

"Hebr.10:10: In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, éénmaal geschied.

"Nou," zei hij, "dat betekent het niet echt. Die woorden worden cursief weergegeven. Misschien hadden ze daar niet moeten staan".

Opmerking van de vertaler: Alleen het woord "geschied" staat schuin gedrukt in de Statenvertaling.

Nu, de volgende keer dat u iemand hoort zeggen dat de woorden in uw bijbel, die in cursief staan, er niet zouden moeten zijn, denk er dan aan hoe ze tot stand zijn gekomen. Dezen stemmen overeen met de Rooms-Katholieke Jezuiet die probeerde om het kruis heen te komen. Als ik mensen hoor die op de preekstoel staan in een fundamentele, bijbel gelovige kerk die spreken zoals een verloren mens in de straat spreekt, dan stoort me dat een beetje!

"Hebr.10:11: En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;

In mijn Bijbel heb ik deze zinnen " éénmaal geschied" en "die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen " gemarkeerd. Deze man kende het deel van het vers waarover ik met hem wilde

praten. Ik had het al gemarkeerd. “die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen”. Dus zei hij: “Hmmm, dat is interessant”.

“Hebr.10:12-14: 12 Maar Deze, één slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods (zie de eerder gemaakte opmerking betreffende het voor eeuwig zitten aan Gods rechterhand); 13 Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten. 14 Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.

Die arme man zat daar maar te denken. Vervolgens legde hij de bijbel op de zitting tussen ons in, bleef rustig zitten terwijl ik niets zei. Kort daarna zei hij: "Wilt u me excuseren? Ik moet naar het toilet." "Zeker", zei ik, en stond op om hem er langs te laten.

Hij is niet meer terug gekomen! Ik heb ook niet gekeken waar hij was gebleven, in plaats daarvan ben ik gaan slapen. Ik heb me vaak afgevraagd wat hij heeft gedaan met hetgeen waar we het over hebben gehad. Dat bleek blijkbaar de eerste keer te zijn dat hij deze passage heeft gelezen. Weet u dat de manuscripten, waaruit wereldwijd veel nieuwe bijbels zijn vertaald, deze passage er uit hebben gelaten? Ze vermelden dat niet wanneer ze u aanraden om één van deze nieuwe bijbels te kopen. Iemand stuurde me een artikel van een zogenaamde Genade prediker waarom de King James Bijbel inferieur is, een slechte vertaling is, en moest worden afgedankt. Er zijn altijd slechts één of twee redenen die zij geven: het is ofwel "een betere vertaling" of "een betere tekst". U moet weten dat, wanneer u hen dat hoort zeggen, ze bedoelen dat de manuscripten van de Vaticanus en de Sinaiticus de beste zijn. U moet niet vergeten dat geen van deze manuscripten deze passage van de Schrift bevatten. Ik vraag me af waarom? Die priester begreep waarom niet. Hij wilde het gewoon niet bespreken.

Om te begrijpen hoe de schrijver van de Hebreeënbrief omgaat met het toepassen van het volbrachte werk van het kruis, dan moet u blijven lezen. Gaat hij u vertellen, zoals Paulus dat doet, dat de volkomenheid van het kruis en het volbrachte werk van Golgotha tot resultaat heeft in u en mij, als Heidenen, dat we één gemaakt zijn met gelovige Joden in één lichaam, in een bedeling van Genade? Dat het een niet geprofeteerde bedeling is en een verbond is die niet door God met wie dan ook is gesloten. Is dat wat deze schrijver gaat zeggen dat het kruis voortbrengt? Laten we kijken.

“Hebr.10:15-23: 15 En de Heilige Geest getuigt het ons ook; 16 Want nadat Hij te voren gezegd had: Dit is het verbond, dat Ik met hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die inschrijven in hun verstanden; 17 En hun zonden en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer gedenken. 18 Waar nu vergeving derzelve is, daar is geen offerande meer voor de zonde. 19 Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; 21 En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; 22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water. 23 Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw);

(Hebreeën 10:15) Waarvan de Heilige Geest voor ons ook een getuige is: Hier is de volkomenheid van het kruis; het offer voor eens en altijd. Christus eindigt het werk en gaat zitten in de hemel en wacht tot de tijd dat hij zal komen om het koninkrijk op aarde op te

richten (in Jeruzalem). Dat is de reden waarom de Heilige Geest heeft geschreven in Jeremia 31: 31-34 wat hij citeert in Hebreeën 10, de verzen 16 en 17. Dat is de reden waarom het Nieuwe Verbond u kan vertellen over de zonden en ongerechtigheden die niet meer in herinnering worden gebracht en waar vergeving van zonden is daar er geen offer meer nodig is voor de zonden. Daarom hebben we deze nieuwe weg, en niet meer de offers van Mozes. Die zijn afgeschaft, er is een nieuwe weg, het Nieuwe Verbond, een nieuwe en levende weg, het is een levengevend verbond, omdat het door de Heilige Geest van God wordt bediend door het bloed. U kunt die passage lezen tot u blauw ziet en u zult nimmer vinden dat de schrijver van de Hebreeënbrieff u vertelt dat het kruis de basis is voor de terzijdestelling van Israël, het onderbreken van de verbonden en beloften en een niet geprofeteerd programma in werking wordt gezet. Hij zegt dat het kruis de basis is waarop het Nieuwe Verbond, dat God aan Israël zal geven, zal worden opgericht en dat zij hun koninkrijk zullen krijgen - het duizendjarig koninkrijk.

In zijn aardse bediening, heeft de Heere Jezus Christus de Joden voorbereid voor deze nieuwe en levende weg. Hij bereidde hen voor om te begrijpen dat het Oude Verbond opzij zou worden gezet en het Nieuwe Verbond zou worden opgericht.

“Joh.4:19-21: 19 De vrouw zeide tot Hem: Heere, ik zie, dat Gij een profeet zijt. 20 Onze vaders hebben op deze berg aangebeden; en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de plaats is, waar men moet aanbidden. 21 Jezus zeide tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gijlieden, noch op dezen berg, noch te Jeruzalem, den Vader zult aanbidden.

Hij vertelt deze Samaritaanse vrouw bij de bron, dat de ure komt, dat de aanbidding in Jeruzalem van niet meer waarde zal zijn dan de afvallige Baäl aanbidding in Samaria. Oei! Hij zegt dat de aanbidding in Jeruzalem afvallig gaat worden, waardoor het niet beter is dan de aanbidding in Samaria. *“Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet”* (Joh.4:22). De mensen zien dat vers over het hoofd. Wij weten hier in Jeruzalem tenminste wat we aanbidden, want het heil is uit de Joden. Echter, de ure komt en is nu, dat de ware aanbidders, niet de afvallige, ijdele aanbidders zoals in Mattheüs 15 en Marcus 7, die het woord van God ongeldig maken door hun tradities, de Vader aanbidden in geest en waarheid.

Hoe zou u God aanbidden in geest en waarheid? Zij zullen God aanbidden door het Nieuwe Verbond; door het aanwezig zijn van de Heilige Geest van God, die aan hen werd gegeven op basis van de uitvoering van het Nieuwe Verbond. Niemand heeft ooit het bezit en de inwoning van de Heilige Geest gehad totdat het Nieuwe Verbond in werking treed. “Eertijds”, tot de tijd van Handelingen 2, werd niemand ooit geestelijk geregenereerd. De reden dat sommige mensen geloven dat de mensen in het Oude Testament werden geregenereerd zoals de mensen onder het Nieuwe Testament worden geregenereerd is vanwege de theologische overtuigingen van.....de theologie eist dat alle mensen vanaf Abel (Niet vanaf Adam) werden geregenereerd voordat ze konden geloven.

Dat is niets anders dan theologisch geharrewar als ze proberen hun failliete posities te verstevigen. In uw bijbel is regeneratie voor het volk Israël en komt door het Nieuwe Verbond. U en ik krijgen de regeneratie alleen op basis van Gods genade, niet door enig verbond en het komt alleen voor in ons programma. In het programma van Israël was er, in het verleden onder het Oude Verbond, geen wedergeboorte, geen meedelen van de nieuwe mens. Dat was toen het hele probleem, ze hadden niet de goddelijke staat en goddelijke machtiging. Dit is gebaseerd op de Schrift, niet op theologie.

Christus vertelde hen dus dat deze nieuwe en levende weg niet in Samaria zou zijn en dat Jeruzalem net zo slecht gaat worden als Samaria. Tussen haakjes, dat gaat gebeuren in de Grote Verdrukking. De dag zal komen dat Jeruzalem afvallig wordt en verworpen wordt; dan zullen de mensen niet naar Jeruzalem gaan om te aanbidden. Samaria werd afvallig en Jeruzalem zal volgen tijdens de verdrukking. De ware aanbidders zullen degenen zijn die bij de waarheid van God blijven. Zij zullen een nieuw verbond nodig hebben en de Heilige Geest zal degene zijn die dat doet.

Christus begint met het ze te vertellen in zijn aardse bediening. In Handelingen 2 komt de Geest van God en de nieuwe en levende weg wordt vertoond in hun midden. Stefanus in:

“Handelingen 6:8-14: 8 En Stefanus, vol van geloof en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. 9 En er stonden op sommigen, die waren van de synagoge, genaamd der Libertijnen, en der Cyreneers, en der Alexandrijnen, en dergenen, die van Cilicie en Azie waren, en twistten met Stefanus. 10 En zij konden niet wederstaan de wijsheid en den Geest, door Welken hij sprak. 11 Toen maakten zij mannen uit, die zeiden: Wij hebben hem horen spreken lasterlijke woorden tegen Mozes en God. 12 En zij beroerden het volk, en de ouderlingen en de Schriftgeleerden; en hem aanvallende grepen zij hem, en leidden hem voor den raad; 13 En stelden valse getuigen, die zeiden: Deze mens houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en de wet. 14 Want wij hebben hem horen zeggen, dat deze Jezus, de Nazarener, deze plaats zal verbreken, en dat Hij de zeden veranderen zal, die ons Mozes overgeleverd heeft.

Jezus Christus heeft gezegd dat de tempel vernietigd zou worden. (Het is in Matth. 24 waar Hij zei, dat geen steen op de andere zou blijven). En Jezus Christus gaat de gebruiken van Mozes veranderen. (Matth.15 en Markus 7). De gebruiken van Mozes is gewoon een andere betiteling voor de traditie van de oudsten. De gewoontes en de tradities die zij hadden toegepast op wat Mozes hen had geleerd. Mozes heeft hun geen gewoonten en tradities gegeven; Hij gaf hen geboden.

Ze wilden Stefanus aanvallen maar zie hoe hij tot hen predikte, eerst herinnerde hij hen aan Abraham, toen aan Jozef: de eerste keer werden ze niet aanvaard en de tweede keer waren ze de bevrijder. Dit geeft een parallel aan tussen de eerste komst van Christus waarin hij wordt afgewezen en de tweede komst om hen te bevrijden. Voordat hij ingaat op die vraag begint hij te spreken over de tempel. Hij spreekt over een aantal eigenaardige dingen die Israël deed, bijvoorbeeld in vers 40:

“Hand.7:40-43: 40 Zeggende tot Aaron: Maak ons goden, die voor ons heengaan; want wat dezen Mozes aangaat, die ons uit het land van Egypte geleid heeft, wij weten niet, wat hem geschied is. 41 En zij maakten een kalf in die dagen, en brachten offerande tot den afgod, en verheugden zich in de werken hunner handen. 42 En God keerde Zich, en gaf hen over, dat zij het heir des hemels dienden, gelijk geschreven is in het boek der profeten: Hebt gij ook slachtofferen en offeranden Mij opgeofferd, veertig jaren in de woestijn, gij huis Israels? 43 Ja, gij hebt opgenomen den tabernakel van Moloch, en het gesternte van uw god Remfan, de afbeeldingen, die gij gemaakt hebt, om die te aanbidden; en Ik zal u overvoeren op gene zijde van Babylon.

Hij zegt: "Jullie zijn afvallig geweest vanaf het moment dat jullie in de woestijn waren". Ze kwamen bijeen rond dat gouden kalf en de zespuntige ster van Moloch, uw god, ("ster van David" zoals ze het vandaag noemen) - religieuze symbolen. Het gouden kalf was ontworpen

om de plaats in te nemen van de cherubijnen en de ster om de plaats in te nemen van de Shekinah heerlijkheid van God. Deze religieuze symbolen worden zelfs vandaag in Israël gebruikt in hun vlag. Ze droegen de religieuze symbolen met zich mee in de woestijn in een tabernakel om die god te aanbidden. Ze hadden een alternatieve plaats om bijeen te komen in de woestijn.

“Hand.7:44-45: 44 De tabernakel der getuigenis was onder onze vaderen in de woestijn, gelijk geordineerd had Hij, Die tot Mozes zeide, dat hij denzelven maken zou naar de afbeelding, die hij gezien had; 45 Welken ook onze vaders ontvangen hebbende, met Jozua gebracht hebben in het land, dat de heidenen bezaten, die God verdreven heeft van het aangezicht onzer vaderen, tot de dagen van David toe;

Zij brengen de tabernakel, die God heeft opgebouwd, in het land, maar er is ook de tabernakel van vers 43. "De tabernakel van Moloch, de ster van uw god." Die alternatieve religie hadden ze ook in Israël. Dat was een gemengde menigte – er was een groep afvalligen onder het volk die Baäl aanbaden. In plaats dat het volk het wegdeed, zoals ze dat hadden moeten doen, verdroegen ze het, voegden het in en namen er deel aan.

“2 Kor.6:17: Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is,.....”

Dat is een citaat uit Jesaja waar het zegt, wordt geen deel van dat valse religieuze systeem in uw midden. Het ging gewoon andersom, het corrumpeerde Samaria.

“Hand.7:47-50: 47 En Salomo bouwde Hem een huis. 48 Maar de Allerhoogste woont niet in tempelen met handen gemaakt; gelijk de profeet zegt: 49 De hemel is Mij een troon, en de aarde een voetbank Mijner voeten. Hoedanig huis zult gij Mij bouwen, zegt de Heere, of welke is de plaats Mijner ruste? 50 Heeft niet Mijn hand al deze dingen gemaakt?

Wanneer hij naar de tempel komt, is een deel van zijn boodschap: U gaat niet langer door met het aanbidden in de tempel. Wat zullen ze doen?

“Hand.7:51: Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest;.....”

Wat gingen ze doen? Ze probeerden hem te doden. Maar Stefanus: (vs. 55) *..de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods*". Dat is Jesaja 3:13, als de Heer opstaat om te oordelen. In hoofdstuk drie staat hij op en is klaar om te oordelen. Ziet u wie de eerste mensen zijn die hij oordeelt in hoofdstuk 3? De priesters van het onreine priesterschap. Die mensen wisten dus waarom ze Stefanus doden. Zij begrepen wat Stefanus zei over Jezus Christus dat hij de Messias was en dat zij de tempel hadden verontreinigd. Hij vertelde hen dat de Almachtige God niet woont in die tempel. In Mattheüs 23 vertelde Jezus hen: *"Zie, uw huis wordt u woest gelaten"*. Hieraan voorafgaand sprak hij tot hen van het huis van Mijn Vader en Mijn huis. Hij ging weg en het werd "uw huis", en het is verlaten. De Almachtige God zal niet in dit huis aanwezig zijn, totdat ik (Jezus) terugkom. Zie Maleachi 3: 1.

“Mal.3:1: Ziet, Ik zende Mijn engel, die voor Mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel komen die Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt; ziet, Hij komt, zegt de HEERE der heirscharen.

Hij beweerde de Shekinah heerlijkheid van God te zijn, de aanwezigheid van God, en hij liep naar buiten en liet ze achter - leeg. Toen hij stierf op Golgotha, reikte God de Vader naar beneden en scheurde de voorhang van de tempel van boven naar beneden om te laten zien dat God niet meer aanwezig was op de cherubs in het Heilige der Heiligen; God was weggegaan.

Als u het boek Hebreëen beschouwd dan is dat boek geschreven aan mensen die nergens meer heen kunnen gaan; ze hebben geen tempel meer. Ze weten dat ze één zullen krijgen. Ze zijn op zoek naar een stad waarvan de bouwer en maker God is, maar het is er nog niet. Alle waarschuwingen in dit boek Hebreëen zijn bestemd om die mensen daar te vertellen dat de tempel, die er dan is, afvallig is - het is in handen van de boze. De ultieme uiting van Baäl aanbedding is de antichrist; de herder van de afgoden. Dit boek waarschuwt hen om niet terug te gaan en motiveert hen om door te gaan naar de plaats waar ze naartoe moeten gaan.

“Hebr.13:10-14: 10 Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten, die den tabernakel dienen. 11 Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd in het heiligdom door den hogepriester, derzelve lichamen werden verbrand buiten de legerplaats. 12 Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden. 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. 14 Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.

Ze moeten uit de legerplaats gaan; uit de kudde; uit het religieuze systeem; uit Mozes en het Judaïsme. De Hebreënbrieff biedt de Heere Jezus Christus aan, aan het volk Israël, als het betere alternatief. Ga niet terug naar het Oude Verbond; ga naar het Nieuwe. Daarom wordt vaak gezegd dat het sleutelwoord in het boek Hebreëen het woord: "beter" is. Er is een beter getuigenis, betere beloften, betere inhoud, betere hoop, beter offer, beter land, betere opstanding enzovoort.

“Hebr.10:26-27: 26 Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden; 27 Maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

Daar is de waarschuwing. Deze situatie past precies bij de Grote Verdrukking. Het past niet bij het Lichaam van Christus of de bedeling van Genade. Het past in de Joodse situatie in de Handelingen periode, het kijkt vooruit naar de periode van verdrukking, die verwacht wordt. Zo wij willens zondigen.....Zeg me, wat voor zonde zou dat zijn? Heeft u ooit een zonde begaan die niet moedwillig was begaan? Nee, alle zonde is moedwillig. De schrijver spreekt hier niet over zomaar een zonde; hij heeft het over een specifieke zonde. Dus naar welke specifieke zonde verwijst hij hier, dat, wanneer u die pleegt, er geen offer meer is voor de zonde? Deze zonde sluit hen uit van de dingen van God en laat hen vooruit zien naar het vurige oordeel van God. Kijk naar vers 38:

“Hebr.10:38-39: 38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen. 39 Maar wij zijn niet van degenen, die zich onttrekken ten verderve, maar van degenen, die geloven tot behouding der ziel.

Die zonde gaat over het "onttrekken". Laten we er weer eens naar kijken in 1 Johannes 5:16:

“1Joh.5:16-17: 16 Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal hem het leven geven, dengenen, zeg ik, die zondigen niet tot den dood. Er is een zonde tot den dood; voor dezelve zonde zeg ik niet, dat hij zal bidden. 17 Alle ongerechtigheid is zonde; en er is zonde niet tot den dood.

Maar er is een zonde tot de dood. Niet ALLE ongerechtigheid. Het is een specifieke zonde waarvoor er geen vergeving is.

“1Joh.5:18: Wij weten, dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.

Die "boze" is de antichrist. Dit is de zonde verbonden met de antichrist.

“1Joh.5:19-21: 19 Wij weten, dat wij uit God zijn, en dat de gehele wereld ligt in het boze. 20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven. 21 Kinderkens, bewaart uzelf van de afgoden. Amen.

Kent u iemand die een beeld aanbidt dat geassocieerd wordt met de antichrist? Zij nemen het merkteken. En in de Hebreeënbrief zegt hij: "zo blijft er geen slachtoffer meer over" voor die zonde. Het kruis zal door deze mensen niet worden geaccepteerd als een offer voor hun zonden. Dat is het waarom Hebreeën 10:29 een andere verschrikkelijke waarschuwing is:

“Hebr.10:29: Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?

Dat is de Heilige Geest die werd gegeven als een vervulling van het Nieuwe Verbond. Een andere plaats in de Bijbel waar Hij genoemd wordt "de Geest der genade" is Zacharia 12:10, waar Hij wordt uitgestort op het volk Israël in verband met Zijn terugkomst naar hen om hen tot bekering te brengen en Zijn Koninkrijk op te richten.

“Zach.12:10: Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

Dus kunt u hier in de Hebreeënbrief zien waar ze zich bevinden, namelijk in de grote verdrukking. De Heilige Geest, het nieuwe verbond, allemaal zijn ze met elkaar verbonden. De weg naar het Koninkrijk is aangelegd en treed in werking bij de tweede komst. Hij zegt: trek u niet terug van de Heilige Geest, die gekomen is met Pinksteren. Hebreeën 10:15 - trek niet terug van de Heilige Geest die gekomen is op Pinksteren met tekenen en wonderen.

“Hebr.10:15: En de Heilige Geest getuigt het ons ook;

De Heilige Geest was de getuige van de nieuw testamentische zegeningen die Israël zou krijgen. Wat moesten ze doen om dat te verkrijgen? "zien op Jezus". Dat is wat het boek Hebreeën doet. Het presenteert het kruis; de voorzieningen van God, door Golgotha, als een

volmaakte en totale voorziening betreffende de zegeningen voor het volk Israël en hun motivering in de tijd als ze er naar uitzien. Ze zullen door de vervolgingen en moeilijkheden komen door “op Jezus te zien”, “de auteur en voleinder van hun geloof.” Als dat waar is voor Israël, hoeveel te meer voor ons?